Agrippæus

D̄ [illegible]

Philosophia

505

ἈΠΟΦΘΈΓΜΑ

ΓΩ͂Ν. ῬΗΤΌ

ΛΕΓΈΝΤ

ΠΙΣΚΌ

Præclara dic
peratorum
rum, ab Ar
nembasiæ

ΤΩ͂Ι ΠΑΝΑΓΙΩΤΆΤ

ΠΑΤΡῚ, ΚΑῚ ΚΥΡΊ

ΛΈΟΝΤΙ ΔΕΚΆΤ

ῬΩΜΑΪΚΗ͂Σ, ΚΑῚ

ΑΣ ἌΚΡΩΙ ἈΡΧΙΕ

ΒΑΣΊΑΣ ἈΡΧ

ΡΊΣ

μὲν σωφ

θεὶς πανα

χάριν ὅσ

καταβαλλομένων

τὰ χαρτία, πολὺ

μιώτερα. ταυτὸ τ

ξαγόρου θεόκριτος

δύναμαι. ὡς δὲ δ

κρίνατο. ὅπου δ' ἐκ

συγγράφειν ἠμέλησ

αἰτίαν ἕνεκα, σχο

ξιόντι συγγράψαιμ

Δευτερ
πρώτης
λὰς τῶ
ἐν μέσ
ἐν πολυ
λου δε
νων, ἐν
μωνάς
ὑποθηκ
ποφθέγ
ξαμένο
τα. ἀρισ
σίας τὸ
ὁ μὲν γ
γῶν ὡς
σι. δῶρ
τε δέ
σιν ἔσεσθ
νόρθωσι
καὶ τὸ δε

ριέχουσιν. οὐ μὴ
τοις, ἀνέσεως καὶ
ἐκείνοις τὰς ἀφο
ἀνέσεως τοῖς πα
παρασκευαστικαὶ
τόξον. καὶ λύρα. κ
παύσεως. ἣν τοῖς
γέλλονται τὰ ἀποφ
ἀναγνώσεις ἐστ' ὅτ
λύονται, καὶ τῇ περ
σιν. ἀλλ' ἐπειδὴ ν
τήσας, ἀπαρχὰς
τῷ νόμῳ ἑπόμε
θεόν, τῷ παναρί
τίστῳ πάντων ἀρ
τῆς ἐμῆς ἀνθέων
μιμούμενος. ὃς
λεῖ τῶν περσῶν, τ
ἐνδείξασθαι τῆς
φήσας αὐτῷ, οὕτω

ταῖς χ
τὸν τῆς
κρῷ του
ἐν πίθει
κάτω τ
νιστῆς ἀε
τῷ τῶν
ἀνακτήσ
ἣν μετ
νην ἀπο
μᾶς ἐξή
αἱ μὲν ὁ
σὴν ἀξία
γὰρ οἱ τ
λας ὄφε
τὰ μικρ
χρηστὰ ἦ
λὰ δέξα
λαιπόρω
γένοιτο.

τῆς τῶν λόγω

νον πονηρᾶ τ

τῆς σῆς γνώ

θην. μὴ δὲ τ

πλουσιοπάρ

σι συμπαρ

κοινῇ τοῖ

ὄφελο

τὰ

ἠ

Ε

Τὸ Α΄, περ

Ἀριστοτέ
Ἀγαθοκλέο
Ἀγησιλάου
Ἀλέξιδος.
Ἀναξάρχου
Ἀναξαγόρ
Ἀντισθένου
Ἀριμνήστου
Ἀρίστωνος.
Ἀρχύτου.
Ἀρχελάου.

Βίαντος.

Γαΐου.
Γλαύκου.

Δημηδίου φα

Δημάδου. Δη

Δημοκρίτου. Δι

Διογένους. Δι

ΤΟ Δ

Ἐμπεδοκλέους. Ἐπ

Ἐπαμινώνδου. Ἐρ

ΤΟ Δ

Ζαράτου. Ζα

ΤΟ Δ

Ἡρώδου. Ἡδ

Ἡρακλείδου.

Θαλλοῦ. Θε

Θεμιστοκλέους. Θε

Θεοδώρου. ΤΟ

Ἱέρωνος. Ἱπ

Ἱπποµάχου. Ἰφ

ΤΟ Δ

Καρνεάδου. Κα

Κλαυδιανοῦ. Κλ

Κλεοβούλου. Κλ

κράντωμ

Λαμάχου
λεωνίδου
λύσιλος.

Μέμνωνος
μνασέου.
μοσχίωνο

Ναυκράτου
νικοκλέου

Ξανθοῦ.
ξενοφῶντ
Ὁμήρου.

Παυσανίου
περικλέου
πινδάρου.

πλειστώνακτος. π

πλουτάρχου. π

ΤΟ ΔΕ Ρ, ΤΟ

ΤΟ

Σεμιράμιδος. Σ

σόλωνος. Σ

σωστράτου. Σ

ΤΟ

Τηλέκρου. Τ

τροφωνίου. Τ

ΤΟ ΔΕ Υ, ΤΟ

ΤΟ

Φαλαίκου. Φ

φιλοξένου. Φ

ΤΟ Δ

Χάρητος. Χ

χαρώνδου. Χ

χορικίου. Χ

ΤΟ ΔΕ

παροιμίας τινὰ

PI

α̑ δ

ἦ

οὐ τὰ πά

οὐδεμία δ

τάρκης, ἐρ

ὁ αὐτὸς ἔφη.

ἀνθρώπου δ

ὁ αὐτὸς τὴν

ἀντίστροφο

νικήν. τὴν δ

δὲ καὶ τὸν ἕ

φιλοσοφία

λος, ἔφη. μ

σα. ὁ αὐτ

πλεῖστα ἀδ

γε δεῖν, μὴ τ

συγεύχεσθα

χην, ἥκιστ' ἔχειν τ

ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἀξίω

τιμαῖς, ἀλλὰ τὸ

ὁ αὐτὸς συμεχῶς ἔ

τοῦ περιέχοντος

δὲ ψυχή, ἀπὸ τῶ

βιῶν ἔφη δεῖν πα

ἀσκήσεως. ὁ αὐ

μὲν ῥίζας εἶναι πι

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς

εἶπεν ἐνύπνιον.

στάσεις διὰ φιλοτι

περὶ τιμῆς γὰρ οἱ

τώτατοι διαμφ

τηθεὶς διατί μέγ

κα, εἶπε. τοῦ κακ

ἐλάχιστομ ἤρε τι

μενος ὅτι πομηρ

ἔδωκεν, οὐ τὸμ βό

πομηλέκ
τεμ ὁ λιτοχ
τέρημα φ
τημ. θεόκρ
ζην, ἀδορυ
τηθεὶς τίνι
ἀπαιδεύτ
τωμ. ὁ αὐτὸ
φείδεσθαι,
ναλίσκειν, ὠ
ἐρωτηθεὶς,
σοφίας; ἔφ
διὰ τὸν ἀπ
ὁ αὐτὸς ἐρωτ
θηται; ἔφη. ἐ
τοὺς ὑστερου
τὸν ἐν νόσῳ
σια πάσχειν
πίζειν ἀρχομ
βλασφημου

φη. σὺ ἢ ἀκούεις το

ἐμοὶ δὲ λέγειμ ἀνθ

ὁ αὐτὸς ἐμ τῷ σοφισ

κλέα ῥητορικὴμ εὑρ

ἐμ δὲ τῷ περὶ ποι

ὁ ἐμπεδοκλῆς, κ

νε. φορτικός τε ὤ

ποιητικὴμ ἐπιτεύ

ἔφη, ἐν παντὶ τῷ βί

μίαμ μὲν ἐπὶ τῶ γυν

ῥητομ. ἑτέραν δὲ, π

πεζεῦσαι. τὴν δὲ

διάθετος ἔμεινας.

τὶ τῶμ καλῶμ ὁ ἐ

τησις. ὁ αὐτὸς ἔφ

στολῆς συστατικώτ

τὰ ἐναργῆ πράγμα

ναι, ὅμοιον ἔφη ποι

ον φιλοτιμουμένο

τηθεὶς ὑπό τινος,

ἐν τῷ β
ὁ αὐτὸς θε
μηδὲν δ
δοκεῖς αὐ
θεία ὑπά
ὁ αὐτὸς, κ
λεία τη
στὴ ἔφη
μος ἄρα τ
στής ἐστὶ
θεὶς, ἢ ὁ
οὔτ᾽ ἔφη
ὁ αὐτὸς ἆ
ται. ἀλλ
διὰ τοῦ
τὸμ κόσμ
λὴν τὸ
εἶναι τὴμ
ῥυέντος.
ἐπιστροφὴ
εἶναι τὰ

λέξανδρος
ἀ δος μακεδ
ποῦ τοὺς θη
φίλους, ἔφη ἐμ το
ποῖος βασιλεὺς ἀ
δωρεαῖς συνέχων
εὐεργεσιῶν φίλους
νοκράτει τῷ φιλοσ
πέμψας, ὡς οὐκ ἐ
ἠρώτησεν εἰ μηδὲ
μοὶ γὰρ ἔφη μόλις
φίλους ἤρκεσεν.
φίλωμ αἰτήσαντος
ρός, ἐκέλευσε πε
αὐτοῦ δὲ φήσαντος
ἔφη λαβεῖν, ἐμοὶ δ
ὁ αὐτός, ἀχθείσης τ
συναναπαυσομέ

ἠρώτησ
περιέμ
ἐπειτίμη
μοιχὸς
ραιενόμ
γυναῖκα κ
τῆς τὴν
τοῦ δὲ ἠ
λαβεῖν αὐ
νόν, οἱ οἱ
νοι, δουλε
θρώπων
πολλὰ το
χαιρεν. ἀ
γε παῖδας
ψει. Τῶν δὲ
κλᾶται, τ
πολλά,
φρός ὢν ἠ
ὑπὸ τοῦ

γε ἔμελλον ἔφη β
ὁ αὐτὸς παρακαλοῦ
κτὸς ἐπιθέσθαι τοῖ
σιλικόν ἐστι κλέπτε
ρωτηθεὶς τίνα μᾶλ
λιππον ἢ ἀριστοτέλ
διδάσκαλον ἔφη. ὁ μ
τοῦ καλῶς γενέσθ
τιμὰ τῶν γερόντων βα
μὴ τὰς ῥίζας βάπτ
τα. ὁ αὐτὸς εἶπε, τ
τὸ διδόναι οἷς μὴ δ
ὁ αὐτὸς θεασάμενός τι
ὄντα, ἔφη. νεαμίσκ
ῥόπον. ὁ αὐτὸς ἀ
δοῦναι τὸν διοικητ
αἰτήσῃ. τοῦ δὲ διοι
τὸν αἰτεῖται ταλα
εἰ. γινώσκων ὅτι φί
τηλικαῦτα δωρεῖ

ἀυτῷ ἐπ
λάκις ὡ
ρων λε
παῖ δα
νωτοφό
› πεμψ
› κά σοι τ
› κέ τι μ
› τῆς ἀρω
ἰνδῶν τ
δακτυλί
δείξασθ
προσέτ
ἔλεγε πρ
ἐστὶν ἀφ
καὶ τὸ ἀπ
ἀλέξανδ
δώρων αὐ
νεν, ἡ τῆς
πυθόμενο

ἔφη εὖ ποιοῦντα κ
τος ἐπὶ τὸν πόλεμ
ρίμμενον τὸ τέλειον
λέμε. ὁ δὲ, φοβοῦμ
τὸ τέλειον τῆς ἡλι
μαν ἀπολέσω. ὁ
πίνακα, ἔπεμψε
λαβὼν εἶπε. κυνι
λικὸν δὲ τὸ δῶρον
πρὸς αὐτὸν ἔλεγε
συνέφερεν. ἐπὶ κα
κὸν ἄριστον. καὶ δύσ
ὤιμοι δυσαριστοτό
δεύων, αὐτός τε
μακεδόνες. οἱ δὲ
κοίλῃ πέτρᾳ μικρὸ
το βαλόντες ἐπὶ κ
σιν. ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ
φανέντος ὕδατο
κράνος πάντων

ἀλλαλάξ
δοῦ. πρὸς
τ τ βασι
προσέτασ
δόνων γέ
βὴν τῶν
ἀπλέσαι
βυμέμυ, μ
θάρρει ὦ π
ὁ αὐτὸς νοσ
οὐδὲμ ἔφ
ἡμᾶς ἡ νό
ὁ αὐτὸς πα
κνοποιῆσ
γοῦμιν τ
ὁ αὐτὸς, ἐπ
τῆς μητρὸς
τῆ μητρὸς ἐ
ἐπιστολὰς
γένην κοιμ

φρενῶν. ὁ δὲ φιλ
σιλεῦ μέγιστε. θέλ
νῶν πίθον. ἧς μὴ
φρένες. ὁ αὐτὸ
σκέλος, ὡς πολλ
κις ἑωρακότων αὐτ
χυθεὶς τῷ προσώ
ὡς ὁρᾶτε, καὶ ο
μακαρεσσι θεοῖσ
» τος, γέρωνες. τα
» ρουσι, διὰ τὸ δοκ
φους, καὶ ἡδονῆς
τὴν τὴν ἐκείνων
συμφερώτατα τῷ ζω
ρακομίζοιτο. Ἀλ
σι τὸν ἥλιον, ἄκο
φαίδρῳ φησίν. ὁ μ
ὅς ἐστιν ὁ ἥλιος πλ
σίαν δὲ τὰς ἀτμ
καθὰ δοξάζει καὶ δ

ἐκ θαλάττ
φέρεται.
εἶπε δηλο
σθαι τοὺς θ
πόρον ζῶον
αὐτῆς ῥοφ
πέρας, δηλ
αὐτῆς ἅμα
φιος ἱστορεῖ
γόρου καὶ ἀι
τῆ μὰ θυγατέ
μαστῶν μέλ
δίου. καὶ τὸ β
σθαι. χελιδ
νης. πέρδικ
νος. κοττύφο
περιστερῶν
χουμένην δ
σιβύλλα μέμ
σαι. ὧν ἡ ἀρχ

καὶ μεγακλεῖ. καὶ στέ

καὶ ναὸν κτίσαι κελαν

Δήλου δὲ τὰς μούσ

σαι. καὶ τῷ παιδὶ ἀνδ

μα. καὶ τὸν ποιητὴν

οἷς βρέφος ὢν συμέ

τῷ Διῒ τὴν ἀμβροσί

φασὶ τὸν ὅμηρον αἰ

δων ἐξ ὁρωμένων,

ἀπόλλυται. ἑπτὰ οὐ

ἐκεῖ. τῆς μιᾶς διὰ τ

ἀστρώου ἀφανιζομέν

δὲ ἡμεῖς, φασὶ πελει

χόμεθα θερίζειν, οὕτ

αν κομίζουσιν. Ἀλε

ἐπανελθόντος, ἧκε

τῶν ἀμαζόνων. ὀνο

σίων ἀμαζονίδων κ

κοῖς ὅπλοις. βασιλε

φάσιδος καὶ θερμώδ

Τε κάλλ
σα. Του
ράδοξον
ναικῶν, κ
ἔχουσα π
ἕνεκεν. ἐ
τὰς πρά
ναικῶν, ἅ
οὖν τῆς γεν
ὄντων, ὑπ
καὶ πέρας
νος τὴν ἐν
ἡμέρας
ξαπέστελ
λαβὼν ἰνδ
ἀρίστους
ματα αὐτ
μενον εὐσ
πρεσβύτε
ὁ μὲν οὖν πρ

τοὺς ζῶντας εἶναι πλ
τοὺς ζῶντας ἔφη. ὁ
ὁ δεύτερος δὲ, πότε
μείζονα θηρία τρέφ
μέρος εἶναι τῆς θάλ
ἐστι τῶν ζώων πανουρ
γνωσθῆ, εἶπεν ἄνθρ
κρινόμενος τίνι λ
σαν ἄρχοντα αὐτῶν
βουλόμενοι αὐτὸ
ὁ δὲ πέμπτος ἐρωτ
ἡμέραν προτέραν
εἶπεν ἡμέρα μία.
σεων, ἀνάγκη καὶ τ
εἶναι. ὁ δὲ ἕκτος
ληθείη μάλιστα,
φοβερὸς εἴη. ὁ
πῶς ἄν τις ἐξ ἀν
πράξειεν εἶπεν
μὴ δυνατόν ἐστιν.

ὁ δὲ ὄγδοο
θάνατος,
ὁ δὲ ἔννατ
πῶ καλῶ
μὴ νομίζ
τοῦ ἀλεξ
καστῆς γ
τοῦ δὲ ἀλ
πρῶτος
ἀπὸ βασ
ποκτῆναι,

ἀγαλλίας ὁ
ἀπὸ τὰς
ποιῆσ. ὅμ
τασκευάζ
κατὰ γένε
ἀθῆναι. μ
θεὸς τῇ πό
καὶ ὑμεναί

ἤχθη. ἀλλούς τε ἐ
δίκην τε ἐν τῇ πόλ
τον ἐγένετο δικασ
σειδῶνος. οἱ δὲ δικ
νουσι. καὶ διὰ τοῦτο
χρυσοῦ τάλαντα. Τ
ἐλευσῖνα. πόλεμο
λευσινίους. ὃμ ἀ
πος, καὶ ποσειδῶν.
τὲ καὶ ἀθημᾶ. ὁ μὲν
πελύθη κριθεὶς ἐν
πόλεως ὡς οἰκεία
να, ἴδια ἐλευσῖνος
περ ἐλευσῖνι πρ
δωκεν. ἡ δὲ σαφ
ἐπὶ ἰκαρίῳ καὶ δ
λόμενος χορός, ἐ
ξῆς. ἴδιος δὲ καὶ ὁ
στος. ἐριχθονίῳ γ
λεύοντι τῶν ἀθηνα

παρήγαγ
ρὸς κύκλ

Ἀγαθοκλῆς,
ριος σικε
θει κεραμ
σα. καὶ τοῖ
Τοιαῦτα π
τὴν ἐπιμ
λιορκῶν τ
χους τινὰς
μεῦ τὸν μ
ταις, περὶ
ἔλω. λαβ
τοὺς αἰχμ
Δορῆτε, π
λόγος. ὁ
αὐτῷ τῷ ἰθ
τας τῶν θε
δὲ ὑμέτερο

οὐ μόνον τὰ προβα
μένα προσεκτυφλ

ἈΓΑΣΙ

Ἀγασικλῆς ὁ λακεδαι
ἐπόντα πῶς ἄν τις
ἀσφαλῶς δύναιτο
χῆ, ὥσπερ οἱ πατ
θαυμάζοντός τινος
δέχεται φιλοφάνην
χρήζω μαθητὴς ἀμ

ἈΓΑΜ

Ἀγαμέμνων φυλαττό
τῶν ἡρώων χαρίσα
δρῶν συμαγαγών,
τῶν δύο τοῦ τῶν ἡρωα
σέως, πρὸς κακοῦ μ
πον τῶν ὡς ὁ δυναστεύ
μαι, τὸ πλεῖστα μά
χθρούς. ὅθεν ὅμηρ
κασαν, καὶ πολλὰς

Ἀγησίλα
ἐπὶ τ
οὐδὲ σ
ον, ὃς σ
ριτίθησ
ἢ ἐπα
καταμ
ἢ περὶ
τόποι
τοὺς τό
μὴν ἐλ
κρατου
τὴν χεῖρ
ξας τοῖς
ζῶον οὐ
τοὺς ἀν
ὁ αὐτὸς ἐρ
μικῆς ὄρ
τοῦτο φ

διατὶ ἀτείχιστος ἡ
λίτας ἐξωπλισμ
λακεδαιμονίων
ἐπιζητοῦντος, οὐ
χίσθαι τὰς πόλεις
ἀρεταῖς. ὁ αὐτὸ
τελε, μὴ χρήμασι
δάζειν πλουτεῖν.
μεγάλην δόξαν π
ταφρονήσας ἔφη
τίνος τὸν περσῶ
τα, εἶπεν. ἀλλ' οὐ
τὴν ἡλικίαν ἡ τύχ
νος, διατί μάλισ
μονοῦσιν οἱ σπα
τοὺς ἄλλους ἀσκο
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς
θρώποις εὐδοκι
πράττοι δὲ τὰ κα
γὸν δεῖν ἔφασκ

τόλμα
αμ ἔχειμ
μανθά
δρας τ
τοὺς τῶν ἀ
κακοὺς
περὶ ἀμ
τέρα βε
ἐὰν πάν
δαιμονί
μάχου ἐ
πολεμίο
ἃ τοσοῦ
ἄρκει του
Ἀναμιμνήσκω
μίαν πλ
τὰς εἰκό
καλὸν ἐρ
ὄν ἐστιν. ἐ
ἄντες. Ξ

γὰρ νεότητος οὐ

Α

Ἄγις ὁ βασιλεὺς ὁ
ἐρωτώμενος πόσοι
λέμιοι. ὁ αὐτὸς
διαμάχεσθαι τ
σιν, εἶπεν. ἀνά
ἄρχειν πολλῶν
ἄνθρωπον πονηρ
ἄριστος εἴη σπαρ
μοιότατος. ὁ
μενον πόσοι εἰσ
λοί σοι ἔφη δόξ
μαχομένους.
ραγενόμενος εἰ
ρει. ὡς δ' ἐπαύσ
ἄγιν τί δεῖ τοῖς
δ' ἄλλο ἔφη, ἢ ὅτι
γειν, ἐγὼ δ' ἐσιω

Αἴσωπος
πὴν ἔχ
λὰς τὸμ
σας παρ
τὴν λοιδ
ρας ποιο
οἱ χρώμ
ναις. καὶ ὡ
λά σὺ ὁ χ
Ὁ αὐτὸς ἐρ
νοις ἐκ το
ζῶσι μὴ π
οἱ θεοὶ πρ
τὰ δὲ, καὶ

Ἄλεξις ὁ τῶ
αὐτὸμ ὄντ
μενον, καὶ ἡ
ἀποθνήσκ

ὁ αὐτ

τὰς ἡδονὰς συλ

τρεῖς δ᾽ εἰσὶν αἴτι

τὴν ὡς ἀληθῶς σ

τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν

τὰ δ᾽ ἄλλα προσθή

ὁ αὐ

οὐκ ἔστι παιδαγωγὸ

ἔρωτος οὐδεὶς

εἶτ᾽ οὐ μέγιστός ἐσ

καὶ τιμιώτατός

οὐδεὶς γὰρ οὕτω

ἄνθρωπος, οὐδ᾽ οὐ

ὃς οὐχὶ τούτῳ μ

ὁ αὐ

τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν

οὐ ταὐτὰ ἀεὶ πί

ταὐτὸν διαμέν

ὁ αὐ

κἂν εὐτυχῇ τίς ὡς

Ἀεί τι δι…

τῶν μετρίω…
ποιοῦσι τοῦ…

Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπω…
οὐδεὶς γὰρ…

…

Ἀλκιβιάδης τ…
αμιλιάδος…
χεν ὁ μήρου…
λον παρῆλ…
φθη λαβὴν ἐ…
φυγεῖν ἔδακ…
ἀπόντος δὲ…
ούμενον ἀ…
ἔχων κύνα…
λίων δραχμ…
ἐρωτήσαντ…
το πεποίηκ…

ναῖοι περὶ ἐμοῦ. κ
νῶσι. ὁ αὐτὸς, κ
τὴν ὑπὸ ἀθηναί
ἑαυτὸν εἰπὼν, εὐ
τα ζητεῖν ἀποφυ
τος δέ τινος οὐ π
ρὶ σεαυτοῦ κρίσιν·
φί. μή πως ἀγνοήσ
ψῆφον ἀντὶ τῆς λ
θάματος αὐτοῦ. κα
σαι, δείξωμεν οὖ
λακεδαιμονίους
κὸν ἤγερεν ἐπὶ του

ΑΜΑ

Ἄμασις ὁ τῶν αἰγ
ἀποβαλὸν τὶ γὸ
κὸν εἶπεν. εἰ ὅτε
μὴ δὲ νῦν ὅτε οὐ
Ἄμασις πολυκρά
συμπάμεθα ἄ

εὖ πρήσ

χίαι οὐκ

ὡς ἔστι φθ

καὶ τῶν ἀν

πραγμάτ

φέρειν τὸν

ειμ τὰ πάν

σας, ὅς τι

πρόῤῥιζος

νης ἔλεγε

κατὰ τὸ σ

τον αἱ πε

αὔξονται.

Ἀμάξαρχος ἀ

θρου ἐρωτ

πνον, ἔφη.

ἔδει δὲ λοι

ρατευθῆναι.

ὁ δὲ μνησικ

βασιλέως, ὅτε πλέ

τῇ κύπρῳ, ὁ ἀνάξαρ

ὅλμον βαλὼν, ἐκέλ

ὑπέροις. τοῦ δὲ, οὐ φε

εἰπεῖν. ἐκεῖνο δὴ τὸ πε

σαι τοῦ ἀναξάρχου

ϖλήττεις. κελεύσαν

καὶ τὴν γλῶτταν αὐτ

ποτραγόντα, προσπ

ΑΝΤΑΓ

Ἀνταγόρας, ἐπεὶ ἀνε

τὸ τῆς θηβαΐδος σύγ

μαίνετο, κλείσας τ

καλεῖσθαι βοιωτοί. βο

ΑΝΤΙΦ

Ἀντιφάνης εἶπεν, ὁ μ

δεῖται νόμου.

Ἐν γῇ πένεσθαι κρεῖττο

Ὁ αὐτὸς

Ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος

πάμπολ

ὅτ' οὐχ

Ἄρ' ἐστι λ

μόνον γ

τὸ χρῶμ

οὐδ' ἑπ

Πλοῦτος

ὅταν εὐ

τί τοῦτ

οὐ πώπ

Ἄνθρωπ

ὁ πλοῦτ

τυφλοὺς

τρόπος δ

πρὸς τὸ π

Ἅπαντα τἀνθρώπ

ὁ αὐτὸς ἐπ

τὸ γῆρας, ὥσπερ βω

πάντ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν γὰρ ἐς

ὁ αὐτὸς ἔφ

ὥς ἐστι τὸ γαμεῖν, ἔσχ

ΑΝΑΞΑΓΟ

Ἀναξαγόρας Ἡγησιβούλου

ὕλῃ νοῦν ἐπέστησεν. ἀ

γράμματος· ὅ ἐστιν ἡδέ

μημένον. πάντα χρήμ

ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμη

θη. καὶ φησὶ περὶ αὐτοῦ

τω. πού ἀναξαγόρην φ

ρώων. ὅτι δὴ νόος αὐ

ρας, πάντα συνεσφήκω

πρόσθεν. ὁ αὐτὸς, δ

εἶναι θανάτου. τόν τε πρὸ

ὕπνον. ὁ αὐτὸς πρὸς

λει τῆς πατρίδος, ἔφη

μέλλει. δείξας τὸν οὐρα

Ἀντιφασ
νομέν
πεσεῖ
αὐτοῦ ὀχ
ἔθοντι
ψάκῳ
χρόνος
πόντα
ἀλλ᾽ ἐκ
Γεγένη
καὶ οὐρα
ζουσαν
σων και
ξας τὸ
κείμεν

Ἀντιφῶν ἐ
μεθα.
εἰ δέοι τί
σιώτερο

ἁμάρτημά ἐστι. Τὸ δ
σέβημα. ΑΝΑ
Ἀνάχαρσις ὁ Γνούρου
οὐκ ἂν τις γένοιτο φ
μῶν ἔχει τὰς τῶν μ
εἶπεν. ὁ αὐτός μ
εἶναι τὸ πάχος τῆς
νάτου τοὺς πλέοντα
λαιον μανίας φέρμ
φομένους τοὺς ἀθλη
λοις. ὁ αὐτὸς θαυμ
μενς ἀπαγορευόμενος
πηλείαις φανερῶς
φη. Γλώσσης. Γαστρός.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα
λέστερα, ἔφη τὰ νεω
τηθεὶς διὰ τίνα αἰτ
ται πάντοτε, ἔφη. ὅ
διὰ κακὰ λυπεῖ, ἀν
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς,

ζῶντ
ϖοῦ τ
ἀπὶκ
ὄνειδ
δος.
ϖοις
ὁ αὐτὸς
λοῦ ἀ
ὁ αὐτὸ
εἰς τὸ
κλεῖν.
τον ὑβ
τὸν ὄ
δωρ ὅ
καὶ κ
τομ κο
τὸ στόμ
νον δεῖ
της κρ

Ἀντισθένης Ἀντισθέ
γενής, καὶ ὀνειδιζόμ
θεῶν Φρυγία ἐστίν.
μητρός. ὅθεν καὶ ἐ
χην εὐδοκιμήσας, ἔ
ὡς οὐκ ἂν ἐκ δυοῖ
ναι γενναῖος. ὁ α
ὡρίσατο εἰπών, λ
στὶ δηλῶν. ὁ αὐ
ράκιον μέλλον φοι
νον τίνων αὐτῷ δ
νοῦ. καὶ γραφιδίου,
ϗ νοῦ. τὸν νοῦν πα
μυούμενος ποτὲ
εἰπόντος, ὅτι οἱ τ
λῶν ἀγαθῶν ἐν ᾅδ
οὐκ ἀποθνήσκεις.
ὀλίγους ἔχει μαθητ
ἔφη ἐκβάλλω ῥαβ

ὁ αὐτὸς ἐ
ποις, ἔ
γνωριμ
εἰκτὰ ὑ
φη ἐμ τ
καταγρά
νους ἀθ
κευώς.
λυθαι,
πὸ τῶν αι
ὥσπερ ὑ
ἰδίου ἤθ
ὁ αὐτὸς ἀπ
σιν, παμ
ὁ αὐτὸς, τ
καὶ ναυαγ
σκώπτε
πῆς οὖν
κτῆμ, φησ
ἵππος ἀν

ἐπεὶ συνεχῶς ὁ πλ
ποτε ἐλθὼν πρὸς
σάμενος λεκάνην, ἐ
ἔφη. χολὴν μὲν, ὁρῶ
ὁρῶ. ὁ αὐτὸς ἐρωτ
καθὰ φησὶ φανίας
τικῶν, τί γ' ἰῶν καλὸ
τὰ καλὰ ἃ ἔχεις
παρὰ τῶν ἰδιότων
αμίσκου πολυωρήσ
νου, τὸ πλοῖον ἀφί
βὼν αὐτὸν καὶ θύλακ
λιν ἧκε. καὶ σαξάμε
σης τὸ διάφορον. ὁ
τὸ πλοῖον αὐτοῦ τ
ὁ αὐτὸς διδακτικὴν ἀ
πρὸς εὐδαιμονίαν. μ
ὅτι μὴ σωκρατικῆς
τῶν ἔργων εἶναι, μὴ
νην. μή τε μαθημάτ

σοφὸν. π
τήν τε ἀ
τὸν σοφὸν
λιτεύεσθ
τὸς γαμή
εὐφυεστά
σθαι δέ. μ
ἐρᾶν. ὅ
τοὺς ἐμ
γὰρ ὅπλον
» διὰ μανθάν
» σι κακὸν
κρεῖττόν ἐ
τας τοὺς κ
ὀλίγους μά
περὶ πλά
γυναικὸς ἢ
καὶ αἰσχρὰ
χορὰς φα
ἔχειν. μήτε

στέον ἐν τῷ αὐτῷ ἀν
Θεόπομπος ἐπαιν
κῶν. λέγοντες εἶναι.
ὑπαγαγέσθαι παρό
συγγράμματι, κακ

ΑΝΑΚΡ

Ἀνακρέων, δωρεὰν τ
πέντε τάλαντα, ὡς
ὃν νυκτοῖν, ἀπέδο
σθαι αὐτὰ τῆς φρον
ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρ
μίτραις πολυανθέ
καὶ θεῶν δυνάστης.

ὁ αὐτὸ

Ἀπό μοι θανεῖν γένο
ἐκ πόνων γένοιτ', ὁ

ΑΠΟΛΛΩ

Ἀπολλώνιος ὁ φιλόσο
τῶν ἐφεσίων νουθετῶν
δέονται. οἱ νέοι, γερο

οἱ ἄνδρες·
νόμοι, φιλ
πίστεως.
μισεῖτε.
στερήθημε
φίλων, τὴ

Ἀρίμνηστος ὁ
πῶς; εἶπε.

Ἀριστείδης ὁ
ὑπό τινος
οὐδὲμ ἴσο
ραχὰς οὐκ
σον ἐστὶ χρ
ἂν ὑπολά
ναι. Ἀριστ
καὶ πρεσβε
λει φησὶν ὦ
χθραμάτο,

ἐπανιόντες λητό
ἀθηναίων ὁρμωμέ
ἄνθρωπος ἀγράμμ
ἔχων, προσῆλθεν
τὸ ὄνομα τοῦ ἀρισ
ἀριστείδην, τοῦ δὲ
οὐ φήσαντος, ἄχθε
στηγορίᾳ, σιωπήσα
ὀστράκῳ, καὶ ἀπέδω
τί μάλιστα αὐτὸν
πατρίδος ὄντος ἔ
φυγῇ αὐτοῦ. Αὐ
βοντι, εἴθε ἔφη ἡ γυ
μισας. τὰ δὲ κοιμ

ἈΡΙΣΤΙ

Ἀρίστιππος ὁ κυρηναῖ
τί αὐτῷ περιγέγο
δύνασθαι πᾶσι θαρ
ὑβριζόμενος ὑπὸ
διώκοντος, καὶ λέγομ

μὲν γὰρ κα
δὲ μὴ ἀκο
ρω, κακοὺς
ἔφασκε. τ
ρίαν διαβ
σι, κατὰ τ
στομ ἐν πο
πλάτωνα
δυναίμην
καὶ μέλλ
καὶ γὰρ ἐν
διαφθαρή
μοῦ ἢ δί
τοῖς σωφρ
τήσαντος
ὑπὲρ τῆς
ἔφη δραχμ
ὡς ὑπὲρ πο
δομ χιλίων
ἔξεις ἀνδ

περίῃ. ὁ αὐτὸς
τοιαῦτα ἐφόδια
ναυαγήσασι συνε
ἰδὼν τινὰ ὀργιζόμ
χαλεπαίνοντα, ἔφ
ἄγωμεν, ἀλλὰ τὴν
σωμεν. ὁ αὐτὸς
ρῶν οὐσῶν, μίαν ἐ
τὰς θύρας ἀπήγαγεν
νήναικα μίαν προκ
τας ἄχρι τῶν θυρῶν
λέσθαι, καὶ καταφρον
τωνα. οἱ δὲ, πλάτω
δέδωκαι χλαμύδα
παριόντα λάχανα
καί φησιν, εἰ ταῦτα ἐ
τυράννων αὐλὰς ἐθ
εἴπερ εἴδης ἀνθρώ
πλύνες. ὁ αὐτὸς
διατί οἱ μὲν φιλόσ

θ,
ὑρας ἐρχ
φιλοσόφω
δέονται.
θεὶς, τίνι
ἀπαιδεύ
ἴσως οἱ τῶ
τίνος αὐτό
τί ὦ μάτα
νον ἡμῖν τ
νον ἔφη ἔτ
γὰρ χρημάτ
Αὐτῷ δ' ὡς κόρι
νω, συμέβη
τα, ἡμᾶς μ
δὲ οἱ φιλό
φη ψυχῆς
δοροῦντος
κῶς, σὺ κύρ
ὁ αὐτὸς ἔφη τ
τῆς μὲν δια

σεως, ἐγώ. ὁ αὐτ

ἐρεῖ ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σο

δύο γυμνοὺς ἀπόστει

πρὸς τὸν αἰτιώμενον

γε εἰπεῖν, μή τι διενέγκ

λοί ποτε ᾤκησαν ἢ

Τί δαὶ πλεῦσαι ἐννη

σαν, ἢ μηδείς; οὐδα

συμβαίνει ἢ πολλοὶ κ

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αἰτι

μαθητὴς ὤν, ἀργύριο

πε. καὶ γὰρ σωκράτει π

καὶ οἶνον ὀλίγα λαμβ

πέμπειν. εἶχε γὰρ τα

ναίων. ἐγὼ δὲ εὐτυχ

ὁ αὐτὸς ἐχρῆτο λαΐδι

τίων ἐν δευτέρῳ τό

τοὺς μεμφομένους,

ἔχομαι. ἐπεὶ τὸ κρα

νῶν, ἄριστον. οὐ τὸ μὴ

τὸν ὁμοδ
σὺ οὐκ ἂμ
λογίσαμ
γω. ἀλλ
ποτὲ δι
αὐτῷ καὶ λ
καὶ ὄλεθρ
τῇ ὄψει.
τόσον ἐ
μένου τι
οὐχ οἱ τα
ὑγιαίνουσ
μέμφομ, οὐ
ἀναγιγνώσ
αὐχοῦμ τ
νῇ εἶπεν,
μενος;
στοῦ ἀδελ
γυναῖκας
ἀπτήσαμ

σαι καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν
πινεύσαντος, τί οὐ
γὰρ οὐ τὴν ὀψωνίαν, ὁ
θαι. ὁ αὐτός, τοῦ
στάζοντος ἀργύριον καὶ
οἱ περὶ τὸν βίωνα ἐ
ἔφη τὸ πλέον. ὅσον
ὁ αὐτός, δεόμενός πο
καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων,
σε. πρὸς οὖν τὸν ἐπ
σὶν αἴτιος, ἀλλὰ διο
ἀκοὰς ἔχων. ὁ αὐτὸ
δευμάτων μετασχ
ἀπολειφθέντας, ὁμοί
πηνελόπης μνηστῆρσι
μὲν, καὶ πολυδώραν, κ
ἔχειν. πάσας δὲ μᾶλλ
δύνασθαι γῆμαι. ὁ αὐ
ριον. καὶ ὃς, ἀλλὰ μὴν
φόν. ὃ δ' ὑπολαβών, δό
ζητῶμεν. δοῦλος, ὁρᾷς

Ἀρίστων ὁ
τοὺς λό
ἀραχνί
λίαμ δ
ρος ὁ λο
ἐς δὲ π
ἡ κατὰ
φη, τῶ δι
πηλῶ.
ὄντα, κα
ἔπεν, ὁ
καρκίνου
περὶ πολ
διαλεκτ
κταις. οἱ

Ἀρκεσίλα
χίου ἀδ
καλοῦ, ἡ

πόντος, ἢ οὐδ' ὁ καὶ
σθαι, ἔφη. οὐδὲν, ἂν ὁ
σύ. οὐδ' ἂμ οὕτω καλ
ὥς ἀπολλόδωρός φ
νοῦς, πράγματα αὐτ
λασα ὁμιλεῖν γίνετ
ὁ αὐτὸς, ὥς ἀπολλόδω
πρὸς κατησίβιον νοσ
βόμενον, κρύφα βαλ
σκεφαλαίῳ. καὶ ὃς ἰδ
παίγνιον. ἀλλὰ καὶ ἀν
ἀπέστειλεν. ὁ αὐτ
διατί ἐκ μὲμ τῶν ἀ
τὸ ἐπικούριον, ἐκ δ
ποτε, ἔφη. ἐκ μὲν
ται. ἐκ δὲ γάλλων, ἀ
ὁ αὐτὸς, ὥς φησιν ἀπολ
ὅπου φάρμακα πολλὰ
θα μόσοι πλεῖσται, οὔτ
ἐκεῖ εἶναι καὶ ἀδικίαμ

Ἀρκεσίλα

Ἔσπασα

Οἰκτείρω

ὕβρισας

Ἀρτάβαζ

ἐς τεφρα

δονίαν τ

το. καὶ ἐσ

σίαν. οἰδ

ἐξελόμ

δα, καὶ ἀν

ἐλεγεῖομ

Ἑλλάδος ἐ

δουλοσύ

ἐπέγραψ

νοῦσι λακ

Ὦ ξεῖν' ἀγγέλλο

τοῖς κείνων παθόμ

ΑΡΤΩΡΙ

Ἀρτώριός τις ἐν τῷ π
σον βρέξαι τὰ σιτίο
σάσθαι πρὸ τοῦ. ἵνα μα
ζωήν. ΑΡΧΙΔΑ

Ἀρχίδαμος ὁ ἀγησιλά
τον ἐκ σικελίας κομ
κλῆς, ἀπόλωλεν ἂν
λακεδαίμονα ἀφίκε
μὲν ἅμα ἀλαζών. ἢ
τὴν ῥίζα πολιὰν οὖ
νίζειν. παρελθὼν οὖν
ἀφίκετο. ἀμαστὰς οὖ
οὗτος ὑγιὲς εἶποι, ὅς
τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ κα
ρει. ΑΡΧΥΤ

Ἀρχύτας μνησαγόρου τα
καὶ μηχανικὸς ὤν, ἐπο
πετομένην, ἤ τις εἰ πρὸ
το. μέχρι γὰρ τούτου

ὁ αὐτὸς ἀ
τον ἐπ
χρεὼ πάν

Βίας ὁ τε
ἐστὶν ὁ τ
ὁ δὲ μὴ
εἶπε, δ
τῶν γε
περὶ δὲ
ὁ αὐτὸς ἐ
ὁ καιρὸς
λινὸς ὡς
μαι δημ
φοβοῦμ
γαθοὶ ἐυα
ταδικά
παθὼν ἀ
τί ἀναγκ
ἀποδου

Ὁ αὐτὸς συμπλέων πο
μηνὸς, κἀκείνων θεοὺ
φη, μὴ αἴσθωνται ὑμ
τὸς τοὺς αἰτουμένου
θάσ, καὶ μὴ ἑαυτοὺς
σκεν εἶναι. οὕτω γὰρ
θεοῖς δοῦναι αὐτῷ γε
μὴ μάθῃ τὴν τέχνη
ἂν ἕνεκεν εὐχῆς, ἢ μ
αὐτὸν τρόπον, οὐδ' ἂν
μενον, ἢ μὴ τούτων
τυχῆ εἶναι ἔφη, τὸν
ἐρωτηθεὶς τί δυσχε
βολὴν εὐγενῶς ὑπε
ἂν εἴη τοῦ κατὰ βίον ἀ
Ὁ αὐτὸς ἐπικαλουμέν
κνων ἀπωλεία, ἔφη
κἂν μὴ καλέσῃς ἥξε
τοῦ θανάτου κακὸς, ἔφ
Ὁ αὐτὸς, δίκην ὑπὲρ

ὢν, μετὰ τ
τὴν κεφαλὴν
εἰπόντος δὲ κ
ψῆφον ἐμεῖκό
νῳ, λυθέντο
ποις εὑρέθη. κ
ἡ πόλις. εἰς ὃ
ἐπίγραμμα φ
Τῆδε βίαντα κε
εἰς ἀΐδην. πολ
εἶπε γὰρ ἄπε δίκη
παιδὸς ἐς ἀγκ
ἕτερ
κλήμοις ἐν δαπέ
ἦδε βίαντα π
Βίας ἐνεδρευσ
γρατηγοῦ. καὶ
τί δεῖ ποιεῖν,
ἐμὲ δὲ μαχόμ
Βίων ὁ βορυσθενί

σπουδάζοντας πε

παρέχει. ἀμελευθ

ἀφαιρεῖται. ὁ αὐτ

πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ

οὔθ' ἔρξαι δύναται.

πῶς σὺ πένης ὢν ἐ

ἀδολεσχεῖς ἡμῶν.

λα τῶν βαλαντίων, κ

σὶν ἄξια, ὅσον ἐν

οὕτω καὶ τῶν πλουσ

ποῦνται τὰς ἀξίας

τὰ χρήματα τοῖς π

ἀλλὰ διαδέδωκεν.

ποιήτρια, ὅ τε μὲν,

του περιτίθησι πρόσ

ὅ τε δὲ, ἀλήτου.

σφόδρα κεκυφότα,

βέβηκεν, ἢ ἄλλῳ με

δεῖ τὸν ἄρχοντα παυό

τερον, ἀλλ' ἐν δοξό

ἘΚ ΤΩ͂Ν Β

ταὶ μοῖσαι τὸμ

ἢ κἠθυμῷ φιλ

κἢν μὲν ἄρα

τῆνον ὑπεκφ

ἢν δὲ νόον τῷ

ἐς τῆνον μάλα

μάρτυς ἐγὼν, ὅ

ἢν μὲν γὰρ βροτ

καμβαίνει μευ

ἢν δ' αὖτ' ἐς τὸ

καὶ τόκα μοι

ἁ μεγάλα μοι

νηπίαχον τὸ

ἐς χθόνα νευσ

μέλπειν μοι φ

ὣς λέγε, χἀ μὲ

νήπιος, ὡς ἐθ

ὣς εὗρε πλασ

ὣς χέλυν ἑρμάων. κ

ταῦτά μιν ἐξεδίδα

Ἀλλά μοι αὐτὸς ἄειδ

θνατῶν ἀθανάτων τ

κἠγὼ ἐκλαθόμην μ

ὅσσα δ' ἔρως μ' ἐδίδ

ΤΟΥ

Ἕσπερε τᾶς ἐρατᾶς

Ἕσπερε κυανέας ἱε

τόσσομ ἀφαυρότερ

χαῖρε φίλος. καί μ

ἀντὶ σεληναίας, τυ

σάμερον ἀρχομένα

ἔρχομαι. οὐδ' ἵνα μ

Ἀλλ' ἐράω. καλὸν δ'

ΤΟ

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν

ὄρνεα θηρεύωμ, τὸν

ἑσδόμενομ πύξοιο

χαίρωμ ὥνεκα δὴ

τὼς καλάμως
τᾷ ἢ τᾷ τῆ ἔρ
χὼ παῖς ἀσχα
τὼς καλάμως
ὅς νιν τάν δὲ τ
καὶ οἱ ἀέξεμ ἔ
μελιάων κίνη
φείδεο τὰν θήρ
φεῦγε μακράν
εἴσκα μὴ μιν
οὗτος ὁ νῦν φ
ἔλθωμ ἐξαπί
Βοιωτός. ἐμ τυχ
ἐπάρας τὸ σκ
ὡς οὐκέτι οὐδ
Βοιωτῶν ἔνιοι τοὺ
ῥαμάγοντες. κ
περιβάλλουσιν α
ται. δοκεῖ δὲ τ
θέμαι, βοιωτὸς ὁ

Βρασίδας ἐν μάχῃ δια
τὸ δόρυ τοῦ τραύματος
μιον ἀπέκτεινεν. ἐπερ
σης μετῆς ἀσπίδος ἀ
βὼν μῦν, καὶ δηχθεὶς
τας, οὐδὲν οὕτω ἔφη σμ
ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιχ
σεν αὐτῶν ἐλευθεροῦ
ϑὲ πεμφθέντες εἰς λ
προσῆλθον αὐτοῦ ἀρχ
σαν εἰ καλῶς ὁ βρασί
δὲ τῶν θρακῶν αὐτὸν, καὶ
τοιοῦτος, ἀγνοεῖτε ἀπε
ἀνὴρ ἀγαθός. ἁ δὲ λα
κάῤῥονας. Βρέννος ὁ
ἀσίαν, εἰς ἔφεσον ἦλθ
ριέμενε τοῦ πολέμου τ
τῶν ἐπισήμων ὄνομα
σοῦσα τοῦ βαρβάρου.

ὑπέσχετο, ἐὰ
μους. ὁ δὲ βε
ὡρισμένον, ἠ
σέταξεν αὐτ
ριν βάλλειν ἐ
πάντων δὲ ἀ
πὸ τῆς δαψιλ
κατεχώσθη.

βερονίκη, γυνὴ τ
τοῦ εὐεργέτο
τῆς πτολεμαί
ὑποστρέψει ἄρ
πόκαρμα, ἀμα
κεν ἡ βερονίκη
τῶν αὐτῆς χρ
σὶν, ὅτι οἱ θεοὶ τ
νένθηκαν. ἡ μυ
ἐν τῷ οὐρανῷ.

Γ

γάϊος ἄπερ, φυλάττο

διὰ τὸ τῆς μηδὲ γὰρ

λητίαι τῶν ὀνομά

καὶ μηδὲ γὰρ δυσκόλο

δεῖ δὲ οὕτως φήμ

χεσθαι τοὺς γὰρ ὅπερ

βλημένας προσκ

πονηρὰν διάνοιαν

ὀνόμασιν ἐκ τῆς φ

χεῖς ἀνομοίαις, πε

ΓΕΛ

γέλων ὁ τύραννος ὅ

μέραν κατεπολέμ

πρὸς αὐτούς, ἠνά

λογίαις, ὅτι καὶ τὰ

νῳ καταθύοντες.

τοὺς συρακουσίου

τείαν, ὅπως ἥτε χ

τουμένη. καὶ μὴ χεί

ὁ αὐτὸς αὐτῶμ
ρυθμίθησαν,
δῶκε μετὰ
σίω λύρας
ἄλλων ἐφ
εἰσαγαγὼν κ
πήδησεμέτ
γέλην, τὸ μὲ
ρος, εὔτελ
ἀψαλέν
μους καὶ τὰ τ
ταδὲ ἔσπερ
μης, ἐγέλα
μαλζειν. ἐν
τὰς ἐπιδό
κάλλει διὰ
καὶ λίαν εὐτ
γλαύκου τοῦ ἐπ
τὴν πυθίαν
εἰς παρακα

δρὸς, ἡ πυθία τάδε

γλαῦκ᾽ ἐπικυδίδη τὸ

ὅρκῳ νικῆσαι, καὶ χρ

ὄμνυ᾽ ἐπεὶ θάνατος

ἀλλ᾽ ὅρκου παῖς ἐστὶν

οὐδὲ πόδες. κραιπνῶ

συμμάρψας ὀλέσῃ γε

ἀνδρὸς δ᾽ εὐόρκου γε

γλαῦκος ὁ νηρέως υἱὸ

ἑωρακὼς ἰχθὺμ πα

γευσάμενομ, καὶ ἀμα

γέγονεν ἀθάνατος α

τε πόντιος ἑαυτ

ἐστὶ τῶν μὴ ῥᾳδίω

τ πάνυ ἐπιμελῶς

ἐπειδὴ οὗτος εὗρε

γλαῦκος ἄλλος ἱππό

κατεβρώθη ὑπὸ τ

τῶν ἱπποφορβῶν, καὶ

λούμενος, ἐπεβίβη

γλαῦκος π
των ὅτι ἀ
γλαύκου ἀ
μέλιτι. ὁ
τοῦ κοιρά
ὃς ἰδὼν δ
τι. καὶ ἅμα
ποιήσας
ἀδύνατον
ὢν μέλι, ἐ
τῷ κινηθεί
φίκοντο ὅ
τα ληψό
ἰδὼν τὴν
ᾧ ὄνομα ἦ
σάμενος, ὑ
τινές, ὅτι
τος θανόν
πλάσαντο
θαλάττῃ.

Γλαῦκος ὁ θαλά
ἐγένετο. καὶ μῦμ
πόᾳ ταύτῃ μόν
ανέμιγε εὔηθες. Τὸ
ἢ ἄλλό τι ζῆμ τῶν
θές, οὕτω. γλαῦκ
νιος. ἦν δὲ κολυμ
ρων πάντων κολ
ἐν τῷ λιμένι, ὁρῶ
αὐτὸς διακολυμ
μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰ
κολυμβήσας πάλ
μένων δὲ τῶν οἰ
ψευδόμενος ἔφη
ων εἰς αὐτὸμ ἰχθύο
καὶ μηδεὶς τῶν ἀν
λαμβάνειν, ἔλεγ
βούλοιντο τῶν ἰχ
καὶ κομίζων οὓς ἂν
ἐκλήθη. καὶ πε

ἐ ἀπώλετ
θαλάττη
θαλάσση

γλύκων ὁ
μαι τοῖς
λαλεῖν. το
τὴν παιδ

γοργίας ὁ λ
ἀσθενείας
ἐ ἀπολιθαί
πιτηδεία
κρίνατο. ἤ
τατίθεσθα
ὃς ὑπάρχο
ἥκιστα δὲ πε
συνοικίου ἐ
πρεσβευτο
νοῦς· καὶ λαμ

τὰς ἡμέρας ἐκεῖ
τὰς ἐκάλουν. τοὺ
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς
μακρὸν γῆρας ἢλ
ἡδονὴν, οὔτε φαγ
τέχνας ῥητορικὰς
σοφιστίαν τοσοῦτ
λεμ, ὡς μισθὸν λ
μνᾶς ἐκαλόμ. οὐ
χε γὰρ παρὰ τῶν λ
βευτὴς ἀπεσταλμ
μον, διηλέχθη τῶν
καὶ τῷ ξενίζοντι τὴ
ἀθηναίους, ὄντας ἐ
γὰρ ἐχρήσατο τῆ
περὶ τοτέροις, καὶ τ
ἀντιθέτοις, καὶ ἰσοκ
τελεύτοις, καί τι
τε μὲν διὰ τὸ ξένο
χῆς ἠξιοῦτο. νῦν δ
καὶ φαίνεται καταγ

ἀκμήτιος
τῷ βασιλ
μομίας
οἱ φίλοι
νῦν, ταῦτ
ὁ αὐτὸς, ἀκ
ςρέψαν
ἣν ἐκείν
ὀφρὺς μ
σκοτήσαι
σομ τὸν
ὁδηγοῦσα
λέμῳ δι
τείαις ἴσ
ανίσκον ἄ
ἔχωμ σύρ
ὁ αὐτὸς ἔφη
παρακα
συμφορὰς

φωμένων ἀνδρῶ
ριαιρεῖν. τὸ δὲ φε
τὸς ὥσπερ τοὺς ἀσ
οἰκίας, τοὺς γονεῖ
δῶ, τοὺς ἀπάντων
ἑαυτούς. ὁ αὐτ
ναίως φέρειν ἀτυχ
δύνασθαι.

ΔΗΜΟΣ

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ
τοὺς νόμους. ὥσπερ
χῆς πίπτει, οὕτω καὶ
ταλύεται. ὁ αὐτ
τας τῶν δυναστευόν
ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρε
τύχης μεταπεσου
ων ἀξιῶνται. ὁ α
σχερέστατον, τὸ πολ
ἐν συμποσίῳ πρὸς
ταῦτα ἔφη ἐφρόνεις

ὁ αὐτὸς ἐρω
ῶτα δὲ δ
τοῦ λέγειν.
ον θεῷ, ἐ
τός, λοιδο
εἶπεν εἰς ο
ἐστι κρεί
διαφέρειν
κρους ὡ
φερόμεν
τὸν βιώσ
ἐρωτηθεὶ
σχεραίνο
ἐφαίνετο
ως. τὸ δὲ
τέρων συ
σιν παρε
δημαγωγ
μέγα εὖ
σιλεὺς κ

καὶ νόμοις ἐναντίο
παιδείας ἔλεγεν ἀ
γλυκάς. ὁ αὐτὸς, τ
γροῦ ἀμελὴς, ἑαυ
φη ἐπιμελοῦμαι,
ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενο
ἐκεῖνος ἔφη ἄριστος
των ἀπεγνωσμένους
πυθέα σκώπτοντα
χνων ἀπόζειν λέγοντ
οἶδα εἶπεν ὅτι σε λ
βλητο γὰρ ὁ πυθέας
ἐζήλωσε δὲ μάλιστα
φέα θουκυδίδην. καὶ
λόγων εἰς τὸ πολιτι
οὕτω λέγεται αὐτὸν ἐ
ρεσθαι τὸ τοιοῦτο π
τῆς βιβλιοθήκης ἐν ἀ
στοριῶν θουκυδίδου, ἀ
σαι πασῶν. καὶ οὕτω

μηδίας ἐχ
Τὸν ὕβριο
ὁ δῆμος
δίου. λα
μὰς καθ
δημοτέλ
ρἰομ πάς
σχεν. ὅθε
ὁ τὴν κε
πὸ τῆς κ
χαβρίου
Τὰ θάνα

δημάδης τ
τῖς ἀφέλ
ὁ αὐτὸς ἐρ
Γομως εἰπ
νων ὅτι ἡ
πάσης σ
ὁ αὐτὸς εἶπ

εἶναι. ὁ αὐτὸς ἐρω

ται πλούσιος, εἶπεν

πένης.

Δημοκράτης ἀναβαίν

ἐμ γήρᾳ, καὶ πνευ

καὶ σύμπασα ἀθην

γὰρ μέγα, ἰσχύειν δὲ

ΔΗΜΩΝ

Δημῶναξ τοὺς τῶν σω

ἑαυτῶν δὲ ἀμελ

τῶν μὲν οἴκων ἐπιμ

οἴκῳ ἀμελοῦμτας.

κακὰ πάσχουσιν οἱ ἄ

ἢ ὑπὸ τῶμ φίλων. τ

διότες, φυλάσσονται

νοι εἰσί. καὶ γίνονται σ

τοί. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

οἱ ἁλιευόμενοι ἰχθύ

ὁ αὐτὸς, τῶμ ἄλλωμ ε

ἔμψυχος, καὶ αὖθις ε

περὶ τ
τῆς αὐτ
ὁ αὐτός, τ
φήσαντ
ταφρον

Δημοκρίτ
ων πρὸς
νου, ὁ φί
ἔφη προ
σύ μου τ
δάματο
πεν ἑλκ
γεν αὐξ
ται φρέν
καὶ ἐς τὰ
ὁ αὐτὸς ἐλ
λὸν δὲ κ
δωρος φ
τος ἰσο

τος κομιοθῆμαι γα
λα εἶπεν, αἰγὸς
ὁ αὐτὸς κόρης ἀκολ
τει, τῇ μὲν πρώτῃ
χαῖρε κόρη. τῇ δὲ ἑ
ἦν ἡ κόρη τῆς μυί
τὴν ἀκρίβειαν αὐ
μασεν. ὁ αὐτὸς
λόντων, εὐδοκίμ
ρὰ τοῖς πλείστοις
τὸν ἀμαλώσαντα
ἀξιοῦσθαι ταφῆς
σθένης συνέμτα,
πρὸς τίνων φθονο
των, ἀναγνῶμαι ἀ
σμομ. ὃς ἁπάντω
ἔχει. καὶ πεντακο
ναι. μὴ μόμομ, ἀλλ
τελευτήσαντα αὖ
σαντα ὑπὲρ τὰ ἑ

Δημήτριος
φησὶν ἀ
μόνομ ἐ
δὲ καὶ π
τοῖς ἰσο
θελῆσαι
ματα, ὅπ
καὶ κλεινί
τόμ, ὡς οὐ
τὰ βιβλία
δελφῶν
ὅτι ἐν τῇ
τεθνήξε
ποιήσειν. Τ
σὶ θερμου
ραι. Τούτο
τέρησεν ἐ
θον ἀι ἡμέ
βίον προήκ
ἔτεσιμ, ὡς

αἰτίη οὐδὲν ἴαμ
ὁ αὐτὸς ἔφη. τυχὴ
ἰᾶσθαι. τῆς γὰρ κακ
ὁ αὐτὸς ἔφη, θεῷ ὅμ
ποιεῖν. ὅταν τὸ εὐ
τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀ
σις ἐμφύλιος, ἐς ἐ
σι καὶ ἠσσωμένοις, ὁ
οἱ ἀληθινοὶ φίλοι,
συμφορὰς ἐλαφρ
ναπολαύοντες, ὧ
ὁ αὐτὸς ἔφη. ὡς ὁ γα
ρεν υἱόν. ὁ δὲ ἀπ τ
τέρα. ὁ αὐτὸς ἔ
μίαν εὑρεῖν ἀντίολο
σιλείαν γενέσθαι.
γω περιπεσών, ὡς
ἐξαπατήσει ἡ φιλο
τοῦ βίου. ὁ αὐτὸς
θὰ, μόλις παραγίγ

διζημένοισ
ἔρως, ἔφη.
τῷ τῷ ἀδδη
ἄτομον καὶ
δοξάζεσθαι
τοὺς, καὶ φθο
γνεσθαι. μ
τὰς ἀτόμους
θος. φέρεσθ
πάντα τὰ σ
γῆν. εἶναι
ματα. ἀπε
στερότητα.
των λείων
καὶ τῆ ψυχ
τι. ὁρᾶν δ
πάντα τε
τίας οὔσης
καλεῖ. τέλος
τῇ ἡδονῇ, ὡ

ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶ
ὑπὸ μηδενὸς ταρα
νίας, ἢ ἀλλ' ὑπό τινος τ
νὸν καὶ τὰ ἄτομα.
Δημόκριτος καὶ ἐπίκ
γοῦνται καὶ τὸ κενὸ
νοίᾳ διοικεῖσθαι. φ
λης οὔτε ἔμψυχον
οὔτε νοερόν. οὔτε
μὲν γὰρ οὐράνια, του
γὰρ περιέχειν ἔμψ
ρίζεσθαι, μηδενὸς αὐ
συμβεβηκός, οὐ περ

ΔΙΑ

Διαγόρας ἰδὼν φθον
τῷ ἢ μέγα κακὸν
ἀγαθόν. ὁ αὐτὸς ἐ
σκάφους, καὶ τῶν ἐπι
δρὸς τούτου ἀπαλλ
ἕτερον ὁμοίως κι
Διαγόρας συμπλ

Δίωμ ὁ ἔρωμα
σπουδάζον
μὲν παρέ
ϛότης δὲ ἀ
τοῖς μὲν θ
λεσθαι πρ
θεοῖς. ὁ ἀ
συνόντας τ
ποιοῦσιν ἀδ
τά τε ἄλλα
χουσι δυναμ
πλεῖϛομ ἔοικ
ἀμφισάμενο
κῆμ. τοῖς δ'
θυπουργῆμ.
ϛι κατορθῶ
σαμίας ἐλε
κημένους μό
να αὐτῶν μ

νοντα, καὶ χείρω
καινοτομημένων, κ
ὁ αὐτὸς ἔφη, μηδὲ π
δαζε ἀναλίσκειν.
ται εὔκλεια. πλοῦτ
τοῦ πολλὰ λαμβά
λίσκειν ἀθροίζεται
μὲν ἀρχομένην, κ
ζων δυνηθείη. εἰκ
νημένην τῶν ἀξιο
τον εἶναι ἔλεγεν.
τἀναντία τινὰ τοῖ
ἀγαθοῦ τινος ἀπὸ
Δίωνι τῷ ἀκαδημα
στρέφοντι, παρὰ
καὶ βλασφημίας ὁ
σύχως εἶχεν. ὡς
θε, μέλλοντι αὐτὸ
ἔφη. πρὸς ὃν εἶπε

Διογένης ἰκε
Διατί τὸ χ
λοὺς ἐπιβ
κακὸν ἐν
τοὺς ἀναξ
φέροντας,
ξιμένους,
ἑαυτοῦ μὴ ἔχ
κάκιστα διά
τῶν δὲ ἡμέ
νας γυναῖκα
χίδνης φάσ
νου τινὸς αὐ
το τοῦ ζῆν χ
λωπιζομ
τας, περιπλ
μὴ βράδυν
χνον ἅψας
μων πρὸς τ

τῆμ. ὁ αὐτὸς ἔλ
καὶ οἱ κιθαρωδοὶ τ
σιμ. οἱ μὲμ, τῆς φ
τος. σωφροσύνης
καταφρονήσει.
ρωμ παθῶμ ζηλω
τωμ, ὁπηνίκα ἐπ
θραῆκεν, εἶπεν
σαυτῷ. ἀμφιβόλ
σωφρονίζωμ. ὁ αὐ
τι ἀθένη παρέβαλ
μηδένα προσίεσθα
καὶ ἔπειτε τῇ βακτη
κεφαλὴμ ὑπόσχ
σης οὕτω σκληρὸ
ὡς ἄμ τι φαίνῃ λέ
σεν αὐτοῦ. καὶ ἀτ
τὸν ἀτελῆ βίομ.
να ποτὲ ἰσχαδ
ὅλον ἐξέπεμψε

ἐρωτηθεὶ
κρινῆ. οὔτ
οὔτε πρὸ
τε δὴ οὐ
τὸς ἐρωτη
ἄνδρας, ἄν
δ᾽ ἐμ λακε
τε, ἐπεὶ ο
ζειν. ἀθροια
τοὺς φλημ
ἐπὶ δὲ τὰ
ὁ αὐτὸς, τοὺς
τοῦ ὁ δυνατέ
ἀγνοοῦντας
μὲν ἐν τῇ
μοσα δὲ ἐ
θηματικοὺς
καὶ τῆς σελήνη
ρορᾶν. καὶ το
δακέμαι λ

φιλαργύρους τέ[...]
πᾶν δέ. ἥγατο δ[...]
φαιοῦντας ὁρῶν τ[...]
ἂρ πάζοιεν τῶν ἑα[...]
σι μένιππος ἀλου[...]
θη τί οἶδε ποιῶν. ἀ[...]
καὶ πρὸς τὸν κήρυκ[...]
δεσπότην αὐτῷ π[...]
τῷ ξενιάδῃ τῷ πρ[...]
σθαι αὐτῷ, ἢ καὶ δού[...]
βερμήτης ὁ δοῦλος[...]
ὁ αὐτός, ὡς εὔβουλος[...]
νῳ διογένους πράσε[...]
τοῦ ξενιάδου, μετὰ τ[...]
πεύειν. τοξεύειν. σφε[...]
τα ἐν τῇ παλαίστρᾳ[...]
τρίβῃ ἀθλητικῶς ἄγ[...]
τος χάριν καὶ εὐεξία[...]
πολλὰ ποιητῶν καὶ σ[...]
διογένους, πᾶσάν τε δ[...]

ἐυμνημό
σκω διακ
δωρ πίνο
τὲ ἐργάζ
σιωπηλο
ὁδοῖς. ἐ
δὲ, καὶ αὐ
καὶ πρὸς τ
τὸς ἐυβ
αὐτὸν, κ
αὐτοῦ. ἐ
πῶς αὐτ
δ' ἐρομέ
λει τὰ κ
τὸ ἐπικ
τα πεινῶ
γαγόντος
κωλύον
τὴν ὄψιν
γὰρ μὴ ευ

ὁ αὐτὸς, φωνήσας τ…
των, καθίκετο τῆ…
ἐκάλεσα οὐ καθά…
πρώτῳ τῶν χρειῶν…
περ ἀλέξανδρος…
γένης γενέσθαι. Διο…
τοὺς κωφοὺς καὶ τυφ…
πεῖραν. ὁ αὐτὸς ἔλ…
παινουμένων, ἀλλ…
νοῦν τῶν συνίεμαι ἐπὶ…
τωνος περὶ ἰδεῶν δ…
τος τραπεζότητα. καὶ…
πλάτων τράπεζαν μὲ…
τα δὲ, καὶ κυαθότητα, οὐ…
φη. οἷς μὲν γὰρ τράπε…
φθαλμοὺς ἔχεις. ᾧ…
βλέπεται, νοῦν οὐκ ἔ…
κιον ἐρυθριῶν, θάρρει…
της τὸ χρῶμα. ὁ αὐ…
τα τὸν ἀποδράντ…

Γελοῖομε...
διογένης...
κρατεροῦ...
λὰ βούλ...
παρὰ κ...
πολαύ...
προσελ...
τῆς γασ...
ὠφελήσ...
ριχος π...
τάς. ἀγ...
διάλεξιν...
Θεασάμε...
ὅτι τοὺς...
χῆς κάλ...
τὰ ἐν σ...
ἂν εἴη π...
σαμ. ὁ...
ἐς ἀθήνα...
θεν, ἐκ τ...

κωνίτην. ὁ αὐτὸς
καλεῖται, ἔφη τοὺς
τοὺς δὲ πονηροὺς, δ
σαίνων. Ἀλεξάνδ
καὶ εἰπόντος ἐγὼ εἰμ
σιλεύς. κἀγὼ ἔφη,
τι ἐν ἀγορᾷ, οἱ πε
κύων. ὁ δὲ, ὑμᾶς
στῶντα περιεστήκατ
κοσμοπολίτης εἶπ
τόπους ἀκαθάρτους
τοὺς ἀκρπάτους, ἀ
ἰδὼν εὐπρεπῆ νεα
τα, οὐκ αἰσχύνῃ ἔφη
μολυβδίνην ἕλκω
νος ὅτι παρὰ ἀντιπ
οὔ τι ἀπόβλητ' ἐστὶ θ
ἐρωτηθεὶς διατὶ ἀν
τοὺς πόδας ἀνδρ
ποίαν σὺ ὁ ἐξετ

αὐτὸς
›κεῖνος
›ἵμα μὴ
θεὶς
παρόμ
δρον ἐπ
γὰρ εἶπε
ἀγαθόν.
ὁ αὐτὸς ἔ
σωφροσ
μυθίαν.
πλουσίο
τὸν μοιχ
μὸν, ὅρα
νου θερο
ὁ αὐτὸς ἀ
ρῶ, ἔλε
λιμὸν οὐ
μημ. ὁ αὐ
Γοργῶ κόν

θάνοντος, ἀλλὰ τοῦ
μα ποιήσας. διογέ
» περὶ μυστηρίων, ὧ
» οἳ τάδε δερχθέντ
» τοῖς δὲ γὰρ μόνοις ἐ
» πάντα ἐκτόπως κ
να μοῖραν ἕξει πα
μινώνδας ὅτι με
νείας. καὶ δόξας. κ
παῖζε, προσκοσμ
μόνην δὲ ὀρθὴν π
κόσμῳ. ἔλεγε δὲ
γυναῖκας. γάμον μ
πείσαντα τῇ πε
διὰ τοῦτο καὶ του
ων εἰς αἴγιναν, κα
χε κίρπαλος, εἰς
σκετο. καὶ τοῦ κη
ποιεῖν, ἔφη ἄνθρωπ
νὰ κορίνθιον εὐπάρ

τούτωμ
ὠνῆται δ
τὴν κόριμ
καὶ πᾶσαμ
πρὸς αὐ
ριίωμ, ἄλ
ἀσελήλυ
γραφομέ
ζώσασθαι
τοὺς ἐπὶ τῶν
ναι τῶν ζ
λεόντων
ρία, φοβε
εἶπεν, οἱ μ
ἐγὼ δὲ το
τοὺς ἐπὸν
ἔφη ἐδ' ὀλ
ἀνιέναι, καὶ
δημιωθέντ
ριςῶντα κα

τῶ μᾶλλον ἔσῃ ἐφ
ὁ αὐτὸς, τῷ πριαμέ
ἄγε ὅπως τὸ προσ
εἰπόντος, ἤμων γρτα
ζὸν ἔφη ἐπρίω νο
ἀλλ᾽ ἀπῶς ἂν ὡς
ται. ὁ αὐτὸς, σαπ
παρ᾽ αὐτῷ φιλοσο
κολυθεῖν. ὡς δ᾽ ὑπ᾽
τὰ χρόνον ὑπαμ
φη. τὴν σὴν καὶ ἐμ
σεν. Διοκλῆς δὲ
αὐτῷ τινός, ἐπιτα
γὼν αὐτὸν, ἡμιοβόλ
μησαμένου δὲ, τὴν
ἡμιοβόλου τυρίον δ
σάμενός ποτε π
ξέρριψε τῆς πήρα
δίον με νενίκηκεν
καὶ τὸ βυβλίον ὁμοί

ἐπειδὴ καὶ
μίου τὴν
συνελογίζ
τα. φίλοι δ
τῶν φίλων.
πλάτωνος
ἀπτερομ.
να, ἑστήνε
τός ἐστιν ὁ
τέθη τὸ π
θόμενον π
σιος εἶπεν,
Ἡλίου μὲν οὐ
αἴτησόν μ
φησίν. ὁ
τεώρων, π
ὁ αὐτός, ἐν
τὴν οἰκίαν
ἔφη τῆς οἰκ
πρὸς τοὺς

ἰδοὺ φησὶ καὶ Διογέ
ὁ αὐτὸς, ὀλυμπιάσι
καὶ Διώξιππος ἄμ
παιδία. ἄνδρας δὲ
θηναίων. μειρακίου
τος, τῶ μὲν, πληγὰ
παρέσχον. ὁ αὐτ
κὸς, μετὰ τῆν χερώ
πρὸς φίλιππον. κ
θη. κατάσκοπος τῆ
μαθεὶς, ἀφέθη.
πέμψαντος ἐπισ
ἀθήνας, διά τινος
παρὰ ἀθλίου. διὰ ἀθλίου
τοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου ὑπ
κάριος εἶ, ἂν μὴ σε
σοι, ἐπερωθέντι τ
μενός ποτε τοὺς
ων τινὰ φιάλην ὑφ
μεγάλοι κλέπται

ὁ αὐτός, θ
λον ἐπὶ
παῦ. πε
τα, βλέ
παιδία.
δεήμω
καὶ ὃς ἀπ
ὡς κύωμ
πρόβατ
βούλου
συγγραμμ
σία. ὃς ἰ
τὰς ἀληθ
νὴμ, ἐπὶ
τὸν ὀνειδ
ὥ ἕνεκεν
ἰδὼν περὶ
ταχέως
ὀλυμπί
δριάντα.

λετῷ εἶπεν ἀπο
γὰρ τοῦτο ϖερῶτ
φη. ἡ μὲν καὶ ἄγα
μηδενὶ, ἀπ' ἐμο
ϖε, μὴ ῥόπαλιν
θοὺς ἄνδρας, ἀκό
σχολάζοντα ἀσχ
ρείῳ, οὐ κατὰ τὸ
ἰδὼν ποτὲ γυναῖκα
εἴθε γὰρ ἔφη πάν
ϖὸμ ἤνεγκεν.
βαρύτερον βαστά
τομ. ὁ αὐτὸς, ὀν
ἀκαθάρτους τόπου
ἀλλ' οὐ μιαίνεται
τῖνος, διὰ τίμα ἀ
σαίτουσι διδάσ
νυ τί; εἶπεν. ὅτι
ἐλπίζουσι γενέσθαι
λοιδορούμενος ὑ

μὲν οὐχ

κακὸν κρ

τινὸς κακ

σὺ γενόμε

φίλους κα

δίδασκον

φίαν. αἱ

σθαι, ταῦτ

τὸς, οὖν δι

μὲν πενί

εἶδον. διὰ

τος τινὸς

τὸ κακῶς ζῆ

ὑπόντος

μνᾶν ζητῶ

πάλιν. πα

θεὶς, ποῖα

μὲν τοῦ ὀρε

λεσιτελῶν

μήτε ἐν π

οἴκοθεν δύνασθαι.
χης ἔμελλον εἶναι.
στατικόν, καὶ παρα
γήρ σε μεθύων ἐ
τινός, ἐπειδὴ ἐπ
πε. τί ὀδύνη ὢν μ
ἡ αὐτὴ εἰς ᾅδου. ὁ
δέοντα λέγοντας
γὰς λύρας καλὸν
ὁ αὐτός, τὰς εὐμο
ἐκάλει. πολλοὶ
τωσιν. ὁ αὐλός,
τῶν, διατὶ λακεδ
παρ' ἐκείνοις οὐ
γείας ὧν ποιητικ
ποιεῖται. ὁ αὐλὸ
γεύνται ἐπὶ ἐξ
μήτε λίαν ἐγγύ
τε πόρρω, ἵνα
πολλοῦ αὐτῷ ὁ

χειμ. ἐ
γὰρ αὐτ
λυται, ἀ
ἔλεγεν,
σιν, ὑρκα
ον. ἂν δὲ
ωμ τῇ τ
καὶ ὄμβρο
Διοκλῆς, ὁ
ψας, πρ
ἐάν τις ὅ
ται, θάνα
δοὺς, οὕτ
προσαγγε
ρας, ἐξε
δὲ στάσεω
νομένης, ἀ
τὴν ἀγορά
σαντος, καὶ
ταλύσηνόμ

ἀλλὰ καὶ κυρίους
ξίφος, ἑαυτὸν ἀπ

ΔΙΟ

Διονυσίου τοῦ συῤῥα
τος εἰς ὀλυμπίαν
χρυσοῦ καὶ ἐλέφαν
ριτυχὼν ταῖς κομι
κράτης, καὶ κρατη
πρὸς τὸν δῆμον ἐ
οἱ δ᾽ ἀθηναῖοι προσ
ὢν ἐξετάζειν. ἀλλὰ
τας διατρέψῃ. ἰφ
ἐλαφυροπώλησε
δόγματι τῆς πατρίδο
τοῖς ἀθηναίοις, ἔγρ
λὴν τοιαύτην.

» Διονύσιος ἀθηναίω
» εὖ μὲν πράττειν, οὐ
» ἐπεὶ τοὺς θεοὺς κα
» ἱεροσυλεῖ τε. καὶ τὰ

, ὑφ' ἡμῶ
, μεμοι κ
, τῶν θεῶ
, ἐν δὲ λ
ὁ αὐτὸς ἐ
ἐν κορίν
οἱ ἐκ πα
λοὺς φέ
λὰ δ' ἐκ
ξένου δ
λέγχομα
τοις ἐλέ
καὶ τὰ ἐ
τῆς ἀρχ
των καὶ φ
φη τύχη
Διονύσιος ὁ
γράμμα
πρὸς τῶν
σομεν ἐπ

τικὸς ὑπὸ τῶν συρακουσ
θόμενος ὡς τὴν ἀρχὴν
δρὸς ἐλευθέρου διαφ
σε μετ᾽ ὀργῆς τί τοιου
πόντος δὲ τοῦ νεανίσκ
ραννον, οὐδὲ σὺ ἂν εἶπεν ὕ
τοιαῦτα ποιῶν. ὁ αὐ
ρήλικος μὲν οὔσης, διο
μης, ἔφη. τοὺς μὲν τῆς
μους, δύνασθαι. τοὺς δὲ
θαι. ὁ αὐτὸς, πικρῶς
κολάζων, ἐφείδετο τῶν
σωνται οἱ συρακούσιοι
θαι μετ᾽ ἀλλήλων. ὁ
φράσειν φάσκοντος αὐ
προΐδῃ τοὺς ἐπιβουλεύ
πτειν. ἐπειδὲ προσελθὼ
τὸ μὴ ἵνα δόξῃς ἀκηκοέναι
λευόντων, ἔδωκε πρ
ναι. καὶ ἐθαύμαζε τὴν μ

ὁ αὐτὸς, π
δέσποτε
τὸς, ἀκού
μα περὶ
ἀμφοτέρ
τὸν μὲν,
τὸν δὲ,
σασι χρ
φύσει πο
σαντα. το
μιον ἐκ τ
τίνων ὅτ
καὶ δυσχ
βούλομαι
μενον.
σίον ἔχειν
ἀνενεγκεῖ
ὀλίγον ὁ ἀ
νήσατο χ
δευσε πα

Ἴω. καὶ μηκέτι ποιοῦμ

ἘΜΠΕΔΟΚΛ

Ἐμπεδοκλῆς μέτωνος
γοντα ὅτι οὐδὲ μα σοφό
λόγον εἶπε. τὸ γὰρ ζητο
ρον εἶναι διὰ σοφόν. ὁ
σφόδρα ἀγανακτεῖ κακ
ἐπαινούμενος αἰσθήσ
ων ἀχθήσομαι. ὁ αὐ
τρυφῶσι μὲν, ὡς αὔριον
δὲ κατασκευάζονται, ὡ
σόμενοι. ὁ αὐτὸς, ἐτησ
σαντος ὡς τοὺς καρποὺς
νοὺς ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκ
λόφους καὶ τὰς ἀκρωρε
συλλαβεῖν τὸ πνεῦμ
σαμένας ἐκλῆξαι.
ἐν κορίνθῳ οἱ ἀνέμου
δεξιῶς λέγεται διακο
οὗ καὶ ἡ ἐς αὐτὸ τέχν

ἐμπεδοκλ
μας, ὧν ἐ
Αἰθέριον μ
» πόντος δ
» ἐς αὖθις
» λε δίναι
» γέουσι δὲ
» τω καὶ κ
σιν χώρα
ἐμπεδοκλ
ἶναι τέτταρ
συγκρίνετα
ζεὺς ἀργής
νῆστις δα
Δία μὲν, τὸ
δὲ, τὸν ἀέρ
ὀνομάζομ
δίου τῆς το
» ρετοῦν.
» εἰς ἓν ἅπα
» ρεύμενα

ἘΠΙΚΟ

ἐπίκουρος μάλιστα τῆς ἀ
ἡδονήν, πρόληψιν εἶν
λαμβάνει. πρόληψιν
λὴν ἐπί τι ἐναργές. ἢ
τος ἐπίνοιαν. μὴ δύν
ζητῆσαι, μήτε ἀπορῆ
ἀλλ' οὐδὲ ἐλέγξαι. χ
ὁ αὐτὸς τὸ πρῶτον οἰκ
νην. ἕνεκα γὰρ τῆς ἡ
σὶν ἡ ἀρετή, ἡ δομὴν ἐ

ἘΠΙΚΤ

ἐπίκτητος ἔφη. οἱ μὲ
τηκότων τοὺς ὀφθαλ
οὐδὲν αὐτῶν ἐστι χρεί
τῶν τὰς ψυχὰς διαφ
ματα τυφλώττουσιν.
δὲν γίνεσθαι. ὁ αὐ
παρθῇς ἀλλοτρίῳ προτ
ἐπαιρόμενος ὅτι κα

ὅταμ λέ
ἐφ' ἵππ
χρῆσις φ
τότε ἐπ
κλήματι
λήθεαμ
καὶ εὐρῶν
ὁ αὐτὸς ἐπ
σοὶ δ' ὁ λ
φλόγας τα
σιν ἱκανή
λαμπρὸς
ἀρκούμε

ἐπαμινώνδ
τηγῶν ἐω
παρῃτήσατ
ραν. ἐπειδ
τυχε. καὶ ἐ
ἔλεγε τὸν

ὁ αὐτὸς οὕτως ἦν εὐτ
τε κληθεὶς ἐπὶ δεῖπ
πέμματος. καὶ ὄψων
ἀπῆλθεν εὐθύς. εἰ
οὐχ ὑβρίζειν. ὁ αὐτὸς
κότα τι τῶμ μερίω
παρακαλοῦντος οὐκ
δεηθείσης, ἀφῆκεν.
λαμβάνειν ἑταιρίδι
ὁ αὐτὸς προσάγων τοῖ
νομένης, καὶ τῶν περ
τί σημαίνειν οἴεται τὸ
τοὺς πολεμίους εἶπεν
ἐγγὺς ὄντων, ἐν τοιου
ὁ αὐτὸς ἔωθεν φαίνεσθ
λειμένος τὸ σῶμα. καὶ
μετὰ δὲ τὸ νικῆσαι του
κτροις, τῇ ὑστεραίᾳ πρ
πεινός. τῶν δὲ φίλων ἐρ
αὐτῷ συμπέπτωκεν.

ἠθόμην
μήσαντο
φίαν τῆ
πάτας,
τηγορῆσα
χυλογοῦ
πότερον
ἢ χαβρία
ως ζῶμε
χου, συμ
μου, δυσχ
πέμψαν
ον οὐκ ἔλ
κων ἔφη
δραχμὰ
τὸ ἐφόδι
νησον. ὁ
ἐσίαζον
τὸς μόνο
θαίρειν τὸ

χρείας, εἶπεν. ἐγὼ
πως ἐξῆς τῶν ἄλλοις μ
τος ἐρωτηθεὶς τί ὄν
εἶπεν ὑπὲρ τῆς πατρίδ
ρωϊκῶς ἐν τῇ πρὸς λ
νισάμενος, καὶ ῥίαμ
κα. κλασθέντος δὲ τ
ταληφθέντος ἐμ τῷ
σε καταχυθεὶς ὑπὸ
σώματος ἐμπεσοῦ
λῶμ ἐξ ἀμφοτέρων
βαῖοι τῇ ῥώμῃ τῶν σ
πόμησαν τοὺς λακε
χρόνομ τινὰ περὶ τῆ
ὑλέτεροι διαπρεσβ
ἐκ χωρῶν τῶν προτε
λακεδαιμονίων
μένων περὶ τῆς τῶν ν
τεροι τοὺς ἰδίους ἐ
δὲ ἔτι ζῶμ, εἰς τὴν

καὶ τ' συγκ
ὅτι πάντ
τὸ δόρυ,
λυθῆσαι,
ἐποιήσατ
προσκαλ
σωκε τὴν
τοσαύτη
τησε πό
δὲ τοῦ π
φησὶμ ἐς
σαι τὸ δό
φίλων, κα
κνος ἔπα
μέν φησιν
τήν τε ἐ
νεία. καὶ
σκς ταρα

ἐραστοθέμκ

πίθαμον τῆς ὀδυνα
ἐμπῆ μὰ ἔλαιε πού
ταν εὕρηται τὸν σκυ
ἀνέμων ἀσκόν. ὁ
τὸ μὲν ἀκμάζον, ἔαρ
θέρος. καὶ φθινόπωρ

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟ

ΕΙΣ ΤΟΝ

Ἔρως σκυλεύσας καὶ
ἐξ οὐρανοῦ πρὶν καὶ
τοῦ λητοΐδου τόξο
ἡρακλέος ῥόπαλο
ἐνοσίχθονος δὲ, τὸ
καὶ τὸν κεραυνὸν τὸν
διὸ κἀνθρώποις μά
οὐ μέμψις εἰκὸν,
ἐπεὶ θεοὺς ἔδειξε σ
ἔρως γὰρ ἀλκὴν ἀνυ
γέρων μέν ἐστι κἂν
ὀργίζεται δὲ, κἂν δ

γελῶν δ
τόξον γά
μέσης κ
παίζων, ε
πιμπρᾶ
πεζὸς βα
δὲ πάντ
τῶν ἱερωτῶ
στε φυγ
σιμβροτ
Ζαράτας, ὁ
δυάδα ἐ
καὶ βελτί
δι προσε
Ζάλευκος ὁ
ἀραχνίοι
ἐὰν ἐμπ
δὲ σφῆγξ
ται καὶ ἐν
χεῖται. ἐὰ
διαῤῥήξα

ΤΟΥ̓ ΑΥ̓ΤΟΥ̓, ΠΡΟ

τοὺς κατοικοῦντας
πάντας πρῶτον
θεοὺς εἶναι. καὶ ἀνα
καὶ τὸν κόσμον, καὶ
καὶ τάξιν. οὐ γὰρ τύχη
γήματα. σέβεσθαι
τίους ὄντας ἁπάντω
λόγον γιγνομένων. ἐ
σκευάζειν δεῖ τὴν αὐ
κακῶν καθαράν, ὡς
φαύλου. οὐδὲ θεραπε
γωδίαις τῶν ἁλισκομ
ἀνδρός. ἀλλ' ἀρετῇ καὶ
καὶ δικαίων. διὸ ἑκα
ναι, καὶ πράξει, καὶ
ἔσεσθαι θεοφιλῆ. καὶ
ματα ζημίας, μᾶλλ
καὶ πολίτην ἀμείνον
προϊέμενον, μᾶλλον

δὲ μὴ ἐ
σθαι. τὴν
ἀδικίαν
τοῖς πολι
σθαι θεῶ
των τοῖς
τὸ καιρὸν
σωτηρίας ἀ
μεταμέλ
μεμνημένοι
σθαι πάντ
ἕκαστον π
τὸν καιρὸν
μάλιστα τ

ζήνων μνασ
λεκτικῶν,
οὐ πυρόν,
σιν. ἀλλ' ἀχ
ἀπολουμέ

λέγοντας ἐκ πολλ
ἔλεγεν. ἦ που καὶ τοῖς
ἐὰν ἁλμυρὰ λέγωσ
ὅτι πλῆθος ἁλῶν ἀ
τος, τοὺς σοφοὺς μόν
εἶναι. τοὺς δὲ φαύλ
ἐλευθερίαν ἐξουσία
δουλείαν, στέρησιν αὐ
ἔφη κράτητα ἀμαγιγν
μενον, τὸν ἀριστοτέλο
ψε πρὸς θεμίσωνα τ
λέγων ὅτι οὐδενὶ πλε
τὸ φιλοσοφῆσαι. πλο
τον ἔχειν, ὥστε δαπα
ξαν ὑπάρχειν αὐτῷ.
του, τὸν σκυτέα ἔφη
τα. καὶ τὸν κράτητα εἰ
φιλίσκε, γράφειν εἰς σὲ
γὰρ ὁρῶ σοι ὑπάρχοντα
ὧν ἔγραψεν ἀριστοτέλ

θεὶς ὑπ
ἄδικον
λαμβα
τὸ ἐρ
θρωπος
ὁ αὐτὸς π
σας, οὐδ
ὦ τύχη
τοῦτο.
θρώπο
ἀλλ' ἐ
πὶ τῶ
δὴ παρ
χύσαν
δὲ ἄδε
τα, πα
σαμ. φ
τῶμ σκ
φεύγε
ὁ αὐτὸς δ
αὐτὸν,

χρείαν ἔχει πρὸς α
τα παρέξοντος, ἀ
διέῤῥιψε. λέγεται
τὴν τοῦ Ζήνωνος ἐπεμ
ἀῤῥον ἀπολωλεκώς.
μάζει αὐτοῦ, ὅτι ἔφη τ
τῶν διδομένων ὑπὲ
νώθη, οὐδὲ ταπεινὸς ὤ
τοῦ μαθητοῦ πολλὰ δια
νια δὲ καὶ προπετῶς
πεν, εἰ μή σε ὁ πατὴρ
αὐτὸν καὶ λάλον ἀπε
ὁ αὐτὸς μειρακίου τινὸς
ἡλικίαν ἐρωτῶντος ζη
πὸ κάτοπτρον. καὶ ἐκέλ
τί ἠρώτησεν εἰ δοκεῖ αὐτ
τοιαύτη, τοιαῦτα ζητήμ
ὅτι μικρὰ αὐτῷ δοκεῖ
φων, λέγεις εἶπεν ἀληθ
λαβὰς αὐτοῦ εἰ δυνατ

ὁ ἀυτὸς
τῷ ἀντὶ
ἢ καλ
φήσαμ
κὸν ἦν
γόμενο
ἐπιβα
λὰ λαλ
συνεῤῥ
εἶμαι τ
Δὴν δὲ ἔλ
πορεία
λος ἀπ
λους τη
κράτητ
ὁμιλα, ἀπ
ἐπιδέξ
κε τουτ
σοὶ ἐσα
σὶν ἀπο

θεὶς διατὶ αὐστηρὸς
ται, ἔφη. καὶ οἱ θέρμοι
νοι γλυκαίνονται.
πωσὶν ὁ λιθάνι, ἢ τῇ γλ
φίλος, εἰπὼν ἄλλος ἐ
φασὶν ἐμαστίγου. του
κλέψαι, ἔφη καὶ δαρῆ
μειράκιον, διὰ τοῦτο
στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλ
τον δὲ λέγωμεν. ἐν
νος σιγῇ, τὴν αἰτίαν
καλέσαν τί ἀπαγγείλ
τί παρῆν τί σιωπ
ἌΛΛΩΣ. Ζήνων, ἀ
ξε πέμψαντος, κληθ
φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπν
τον σπευδόντων ἐπ
ἔξιν, αὐτὸς ἐσίγα. τῶ
τί ἀπαγγέλωσι περὶ
τοῦτ' αὐτὸ ἔφη ὁ βλέπ

ὁ λόγος.
ὡς χρόνο
μακρή. κ
σθαι δυν
σκων, πα
ὁ δὲ ζήνω
παραβρέξ
λόγοις π
ας αὐτῷ
ὦ τύχη
σα. ὁ αὐ
γροῦ περ
ἀπολέτη
ἡρώδης ἀθη
λοσοφησ
ὡς προσ
μὲν δεομ
δὲ μὴ δε
τὰ ἀσύμβο
νον, νεκρο

ἀντιτίθενται τὰ χρη
σμωτήρια. τοὺς δὲ κ
τοις χρήμασιν, ἀλωά
ἄρα μετὰ τὸ δῆσαι α
Ἡγησίππου, τοῦ κρωβύλου
ξύνοντος τοὺς ἀθηναί
νησέ τις ἐκ τῶν τῆς ἐ
γῆ; καὶ μὴ δία ἀπε.κ
μοσίας ἐκφοράς. καὶ
μεν ἐλεύθεροι βιω
προσαπτόμενον και
Ἡρώνδας, ἀθήνησιν ἀλ
παρὼν καὶ πυθόμενο
αὐτῷ, τὸ τὴν ἐλευθ

ΗΡΑΚΛΙ

Ἡρακλείδης φησὶ τοὺς
προτιθέντας αὐτῷ τ
φάος, φάβος φασί. κ
ὀρούω, ὀρούβω. αἰολ
θέντες τὸ β. ἐν τῷ β
ῥυτήρ, βρυτήρ.

ἠρίστησα μ
οἶνου δ' ἐξ

Θαλλῆς ἐ
ρωτηθεὶ
πάλιν ἐ
θεᾶσθαι ἀ
πέχει τὸ
μοὶ τῶν
ταῖον, ἀ
διὲν, αὐτ
βουλίμη,
ρὸς ἔλεγε
ὁ αὐτὸς ἐδ
σχάτων
διὲ τὸ ἐλά
ΘΑΛΛΗ
ΝΗ
γνῶθι σαυτ
τυχὼν γὰρ

Ὅσα μουθετῆς τὸν πλ
γοῦντα μὴ ὀνείδιζε. ἐ
ῶν κάθηται. Ἀγάπ
λαττούμενος. τὸ
Δεινὸν συνιδεῖν τὸ μέλ
πιστὸν γῆ. Ἄπιστον θάλ
κτῆσαι ἴδια. Θεραπε
αν. σωφροσύνην. φ
ἐμπειρίαν. ἐπιδεξι
μίαν. τέχνην.
Θεαρίδας ξίφος ἀκον
εἶπεν. ὀξύτερον δ
Θεανὼ ἐρωτηθεῖσα πο
θαρεύει, ἀπὸ μὲν το
ἀπὸ δὲ ἀλλοτρίου, ο
φηνε τὴν χεῖρα περιβα
πόντος δέ τινος κα
μόσιος ἔφη. Ἡ αὐτ
εἴη γυναικὶ, τὸ τῷ ἰδ
Ἡ αὐτὴ ἐρωτηθεῖσα πο

ἱστὸν ἐπο

Θεμιστοκλῆ
αὐτὸ, καὶ
γῶν, ἐνίκη
κέτι ἦν ἐ
δὲ τοὺς
ὡς οὐκ ἐᾷ
ὁ αὐτὸς χω
τι καὶ ζείτ
ρα μιμωμ
προτιμή
μεμομμα
ἐρωτηθε
ὅμηρος ἀ
ὁ νικῶν ἐ
νικῶντα
νοντος ἐ
λῳ. φοβη
σχροκερ

μενος ἀπολέσῃ τ
τῆς στρατηγίας ἀπ
τοῦ ναυμαχεῖν μὴ το
τὸν θεμιστοκλέα το
τα καὶ προφέροντ
τοῖς ἀγῶσι προεξι
ναὶ εἶπεν ὦ ἀδείμα
οὐ στεφανοῦσιν. ὁ
ξαιτούμενον τιμὰ
τὸ ἐκείνου γενέσθαι
ρὰ μέλος, μὴ τὸ αὐτ
τα παρὰ τὸν νόμον.
τῶν ἀθηναίων τὸ προ
ἀναβὰς πρὸς βασιλ
ξιωθεὶς, καὶ ταχὺ πλ
τοὺς παῖδας εἶπεν
εἰ μὴ ἀπωλώλειμεν
θεόκριτος ὁ χῖος ἐρω
χαλεπώτατα, εἶπεν
καὶ λέοντες. ἐν δὲ
συκοφάνται.

ὁ αὐτὸς, π
νως αὐτῷ
, ὡς ἔρις ἐ
ὁ αὐτὸς, ἀ
νου, ἐρωτ
λῶς εἰρημ
Θεόκριτος τ
διατὶ οὐ συ
οὐ δύναμ

Θεόφραστος
τέλους.
δοξίας. ὅ
νὰ βλέπο
παίδευτο
χῆς. ἡ δὲ
δεύτως σ
ρους τῶν
τοῖς ἰδίοι
κοῖς. ὁ

ψεῦδος ἰσχύσαν, ο
ἐπὶ τῆς τελευτῆ
θντῶμ εἴ τι ἐπισκή
ἔχω οὐδέν. πλήμ
βίος διὰ τὴν δόξαμ
γὰρ ὁ πότε ἠρχόμε
οὐδὲμ οὖν ἀλυσιτε
ἀλλ' εὐτυχεῖτε. κ
πολὺς γὰρ ὁ πόμος,
μεγάλη γὰρ ἡ δόξα
ον τοῦ συμφέροντο
ἐκ ποιῆ βουλεύεσθ
ἐπισκέψασθε τί π
πὼν, ἀπέπμευσεμ
Θεόδωρος ὁ κυρηναῖ
λέως ἀπειλήσαντο
θεὶς εἶπεν οὐ βασιλ
μιν ἔχων. ὁ αὐτὸ
σπουδαῖομ, μὴ ἐξα
αὐτόμ. οὐ γὰρ ἀπολ

τῆς τῶν ἀ
τὸν κόσμον
συλλῆσθαι μ
ἐπ' αὐτῆς
τῆς τῶν ἀφ
μένοις ἀν
σοφόν. διὸ
νὴ γραμμα
ματικὴ ἐς
ἂν εἴη παρ
χρήσιμος
παῖς ἄρα ἡ
εἴη χρήσιμ
σιμος πρὸ
πῆγεμ. οὐκο
ὅσον χρήσιμ
ἄττα διερω
κληθῆναι θε
οὕτως. ἆρα
καὶ ἀξιῶ πιν
τὸ δ' ὁμολο

μένου δὲ ἀσμένως,
χθηρεῖ τῷ λόγῳ τούτ
στασθῆναι. καὶ πάντα μυ
τῇ τὲ εὐρυκλάδῃ τῷ ἱ
ρυκλείδη, τίνες εἰσὶν
στήρια. ἐπόμπος δ᾽ ἐκεῖ
φέροντες, ἀσεβὴς ἄρα
δινούμενος. καὶ μέν
σεν εἰς ἄρειον ἀχθῆναι
τὸ φαληρεὺς ἐρύσα
ρὰ πτολεμαίῳ τῷ λά
πρὸς λυσίμαχον πρ
αζομένῳ φησὶν ὁ λυσ
ους ὁ ἐκπεσὼν ἀθην
ας. ἡ γὰρ τῶν ἀθηναίω
φέρειν, ὥσπερ ἡ σεμ
λεμ. ὁ αὐτὸς εἰπόντ
πε ὅπως μὴ παρέ
ἔφη ἂν μὴ πτολεμα
ὁ αὐτός, μέθρου τοῦ
ρεστῶτος, καὶ ἐπόντο

αἵμοθῆν, ἀλ
ὅπουγε καὶ

γέρων ὁ φιλ
ἀμάξαις
ζόμενος ὑ
δάξας ἐπ
λαργυρεῖν
πε ζιῶν ἐ
σαι. τοὺς
λυπῆσαι.
μὲν ἀφυῆ
ἀργὸν, ἀμ
σὺ μὲν θέλ
θέλεις. ὁ
βάνειν μαθ
σκάλους.
μανθάνου
κόπον πα
αὐτῷ γέγον

τάκτως γίνεται, αἳ τῇ
φόβον ποιοῦσιν .
ἄν τις εὐτυχίαν ἀε
χθροὺς χειρόμενος τ

ἹΕΡΩΝΟΣ, Τ

Ἱέρων ὁ σικελὸς τύρα
λοφωνίου λέγοντος
πόσους οἰκέτας ἔχ
καὶ τούτους μόλις τρέ
μηρον λέγων. ὃς μ
μυρίους τρέφει; ὁ α
μος ἐς τὴν δυσωδία
τὴν αὐτοῦ γυναῖκα,
φράσασαν. ἡ δὲ ἐπ
πάντας τοὺς ἄνδρας

Ἱπποκράτης ἔφη. σιτ
δίσια. πάντα μέτρια

Ἱπποκρατίδας πρὸς
ἐπιστείλαντα, διότι
πιβουλευόντων τινὰ

καὶ ἐστιῶ

τῷ, ἀμέλ

ποίηκας:

βαλε δ'

τήσαντος

στῆς τίς

δίζειν δ',

ππόμαχ

εὐμήκη,

εἴπερ ἐφ

φικράτης

στρατηγὸς

παλαιύω

ὀρύττων

βούλεσθ

ναι, τῆ ὑ

μόλιον

δυστεν

ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γένο
παύεται. ὁ αὐτὸς ἐρ
τος αὐτὸν ἐν ἐκκλησί
τερον, ἱππεύς, ἢ τοξ
ρος, οὐδεὶς ἔφη τούτων
στάμενος ἐπιτάττειν
νάτου, πρὸς τὸν συκοφ
πε, πολέμου περιεστ
πείθων βουλεύεσθαι,
τὸς τότε πρῶτον ἔσχ
πολέμιον ἄνδρα μετ
μαρπάσας, εἰς τὴν ἑα

ΙΣΟΚΡΆ

Ἰσοκράτης κάκιστον ἀρχ
χὴν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμ
θεὶς διὰ ποίαν αἰτίαν τ
τῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ἔφη
οὐ τέμνει. τὰ δὲ ξίφη ὁ
θεὶς τίνι οἱ φιλόπονοι τ
πων, ὡς οἱ εὐσεβεῖς τ

ὁ αὐτὸς ἰδ

λιστον ὅ

ρέωνος

βουλομέ

αἰτίαν τ

θης. Τὸμ

καρνεάδη

ος, μαθο

θανεῖν, τ

παλλα

πόντων

αὐτοῦ

ὁ αὐτὸς, μ

παρ' αὐτοῦ

αὐτοῦ πρ

τοῦ καθὰ

πωλεῖτ

μέντοι

τοῦτο μ

καὶ ὃς ἀμ

μάλωκα. ὁ αὐτὸς
γε πολὺ ποδὶ ἔοικεμ
σας τὰς πλεκτάνας
προϊούσης τῆς δυνά
μαθέσιν.
κάτων τῆς πολυτελεία
ὡς χαλεπόν ἐστι λέγ
ἔχουσαν. ὁ αὐτὸς ἰ
σαμ, ἔφη. θάῤῥει. τοιο
χρῶμα. ὁ αὐτὸς
θρώπων, πρὸς μὲν τ
ρως ἔχουσι. πρὸς δὲ
ας, ὑπτίως. ὁ αὐτὸ
τοῖς γελοίοις, ἔλεγε
γνεσθαι καταγελᾶσ
μῆσθαι ἔλεγε, τοὺς τ
κῶς ἢ μετρίως. οὐ
ρὶ ἡμᾶς φθονοῦσιν.

ΚΙΜΩ

κίμων στρατηγὸς ἀθημ

ους νικη
δῆμος τ
φε τὴν δ
θεῷ. καὶ
σθὲν ἀμά
ἐξ οὗ γ' εὖ
καὶ πόλ
οὐδενὶ πο
ἔργον ἐν ἡ
οἶδε γὰρ
φοινίκων
ἀνδρῶν π
γλυκὺς ἀ
ΚΛΑΥΔΙΑ
κύπρις δ'
» κόμιζεν
» λον αὐδή
» κρινε χα
» ριπλέγμα
» δ' ἰοὺς ὑπε

» ῥαφὰς χαλάσασα χι
» κρύπτειν ὑφείμασιν ὀ
» ἄρρην ὡπλισμένου. ἐ
ρυν. δόρυ, μαζόν. ὀφ
λος. ὅπλα, μέλη. θ
τις αὐτῆ ὄμμα βάλ

ΚΛΕΟΜΕ

κλεομένης, πρὸς τὸν ὑ
σιν ἀλεκτρυόνας ἀπ
θαι, μὴ σύ γε εἶπεν.
κτείνοντας ἐν τῷ μά

κλεάνθης φανίου ἄσιος,
τῶν ἀρχαίοις οὐ πολλῶ
πλείους διέλαμψαν
ἔργον ἦσκεῖτο. νῦν δὲ,
νος πῶς ἂν τις εἴη π
μιῶν εἴη πένης. ὁ α
νὸς εἰς τὸ γῆρας, κἀγὼ
ὅταν δὲ πανταχόθεν
νοῦν. καὶ γράφοντα. καὶ
μω.

ὁ αὐτὸς ὁ
διὰ τοῦ
λάκις ἐ
ςωμ, τί
πρεσβύ
μή.
τῇ μορ
λάκων
διαχυθ
τέκος.
νος, ἐπύ
τος, δια
αὐθάνη.
καταλη
σκους λέ
ἑαυτὸν κ
ἠ ἀξιοῦ
δὲ ἀπρο
πον. ὡς δ
αὐτὸν ὁ κ

ΚΛΕΟ

κλεόβουλος εὐαγόρ
τὸ σῶμα ἀσκεῖν.
φιλόλαλον. φιλ
γλῶσσαν εὔφημον ἴσ
κακίας ἀλλότριον.
βέλτιστα συμβουλ
τέκνα παιδεύειν. ἐχθ
φιλοφρονεῖσθαι. μὴ
ρόντων. τὸ μὲν γὰρ
μαίνειν. οἰκέτην
γὰρ παροινεῖν. γα
ἐκ τῶν κρειττόνων λά
σῃ τοὺς συγγενέας.
πτομένοις. ἀπεχθά
χῶν μὴ ἴσθι ὑπερή
ταπεινοῦ. τὰς με
ναίως ἐπίστασο φέ
οἰκίας, ζητείτω πρό
ὅταν ἐξέλθῃ. πάλι

ἐτελεύτ
το μέλλομ
ζῆν ἁμαρ
μὲμ ἡλικ
κας. ὁ ἀ
φυλάττεσ
τῶμ δὲ ἐχ

κλεόστρατος
νῃ μεθύωμ
νουθετῶμ
κότυς φύσε
μαρτανοντ
ποτὲ κερ
ἢ λεπτὰ
να γλυφῶ
δωκε δῶ
ὅπως ἂπε
τοὺς συμ
μῷ παρδ

ΚΡΑΝ

κράντων ἔφη. οὐκ ἔστι τ
ἐν τῷ βίῳ σύμπτωμ
ἧς, πένης δὲ, καὶ ἄτ

κράτης τὰ τῶν πλουσ
ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶ
ἄνθρωπον μηδὲν λαμβά
ὥσπερ παρὰ τούτο

κράτης ἀπολύει τὰ
τητος κρατήσῃ τὸ
βοιωτίας ἕλκων τὸ
λων τὴν κυνικὴν φι
χοντα αὐτοῦ, ἐρρι
παροιμιῶδη τοῦτ

ΛΑΜΑΧ

λάμαχος ἐπετίμα
τόν τι. τοῦ δὲ φήσαντ
οὐκ ἔστιν ὅπερ ἐν π

ΛΑΚΩ

λάκων, ἀργείου ποτὲ

παρ' ἡμῖν
παρ' ἡμῖ
πολλα
διὲ τῆς α
λω τι ἀθ
λέγοντος
αἰχμάλ
πρὸς ἀλ
ἐζημίωτ
ορᾷ. λά
εἶπον. ἐι
ἀπιόντω
κεῖνοι μὴ
τηθεὶς τ
Λάκων ἐρ
νος δίχα
ἵνα βλέ
τῶν πρά
ρηγίαν τ
εἶπεν. ὡ

τὴν σπουδὴν εἰς τὴ
τες. τουτέστι μεγά
καὶ στρατευμάτων ἐ
εἰς τὸ θέατρον. ἂν γ
ἕκαστον ὅσον κατέστη
ται ὁ δῆμος εἰς βάκχ
πόλας. καὶ τὰ μηδ
ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίο
λεμῶν, τοὺς βαρβά
ἐπὶ τῆς ἀσπίδος
ταύτην οὐ μείζω
λῶντές τινες ἔλε
το πεποίηκε, ἵνα μ
οὕτω γὰρ τοῖς πολε
μαι, ὥστε τὸ ἐπίση
ὁρᾶσθαι. λάκαινα
τηθεῖσα τίνα δίδωσι
πάριον εἶπε σωφρ
τί τῷ υἱῷ ἐπὶ πόλ
σπίδα, ταύτην ἔφ

καὶ σὺ οὖν
πρὸς τὸν
περὶ καὶ βι
λοῦσα τ
μέμνητέ
να ἐπὶ ἀλ
εἶπεν. ἡ τ
λάκαινα ἐ
οὐκ ἐγὼ
πιπράσκομ
ἔφη πιστὰ
τῖμος δ' ἐς
μὴ ἀγορά
κήρυκος
ἐλευθέρα
σεται σέ
ρα, ἡ δὲ ποῦ
οὕτου κλίμ

λέων βυζάντ

ξανθίου, προαπαν
ἔφη, τί παθὼν πολ
ὡς ἡ πατρὶς ἤση ἡ κ
γάγετό με ἐρᾶν ἀ
ρας τῶν ἐμῶν παιδ
ων, οὐ φοιτῶσιν ἔφη
παιδικῶν θύρας,
πολεμικῶν ὀργάνο
τευδίονται. ἡ ἡλι

ΛΕ

Λέαινα ἁρμοδίου ἐρω
τος. ἥτις ἡ αἰκιζομ
τύραννον, οὐδὲν ἐξ
βασάνοις. ὅθεν ἀθ
νοι λέαιναν ἄγλω
πόλεως ἀνέθηκαν
Λεωνίδας ὁ λακεδα
τιώτας, εἰς τὸ πρὸς
ρεύετο. εἰπόντος δέ
δῶς ἐκπορεύεται,

ὁ αὐτὸς, ἐξέ
τος, ἀλλ
ραν βελ
ἀπεκρίμ
βασιλεῖ, χ
μεθα. καὶ
τοῦ, γεννο
νιούμεθα
ἕλλησι,
ραν ἔχειν.
ἅπαντες
μενοι, καὶ
σαν. οἱ τὴν
ὑπερβολὴν
γραφέων,
διὰ τὰς
» λω ποιός
» εὐκλεὴς
» βωμὸς δ'
» οὗτος ἐπα

» ἐρῶς, οὐθ' ὁ πανδαμά
» γαθῶν ἀνδρῶν. ὁ δ
» ἑλλάδος εἵλατο. μ
» σπάρτας βασιλεὺς,
» σμον. ἀένναόν τε κ

Λύκων ἀσυάνακτος φῶ
ρεζεῦχθαι τῷ παισὶ
τοῖς ἵπποις μύωπα κ
φορτίον ἔφη παρὰ κό
βρέχουσα τὸ ἀκμαῖον τ

ΛΥΣ

Λυσίας τὴν δίκην ἔχομ
κεν. ὁ δὲ, πολλάκις ἀ
σίαν ἀθυμῶν. καὶ λέγω
ξιόντι καὶ δεύτερον, θαυ
αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀνα
ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον,
οὖν εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μ
τῶν δικαστῶν;

Λύσις περὶ πυθαγόρου τά

λοί τοι κ
ὅσῳ τᾷ
μενος τὰ
ἐκτὸς τα
πολλῶν
ἐβουλάθη
ψιας, ἐνό
ταῦτα τυ
διεδέξα
κλέους κ
Λύσανδρο
ἱμάτια
οὐκ ἔλα
μᾶλλον
ψέγονται
πράσφ
που μὴ
ναι ἐκεῖ
κεδαιμο
τοῖς τεί

ἐξαλόμενον ἐκ τ
φοβεῖσθε πολεμίου
τοῖς τείχεσιν ἐγκα

ΛΥΚΟ

Λυκοῦργος ὁ νομοθέτ
τὸ μὲν ἀξιόχρεων
οὐσίᾳ κεῖσθαι, τὸ δὲ
Ὁ αὐτὸς εἴθισε τοὺς
τι τοὺς μὲν καλοὺς
ποιεῖ. τοὺς δὲ αἰσχ
Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν κε
λει δημοκρατίαν, σ
κίᾳ σου ποίησον δημ
τεύειν πολλάκις ἐπὶ
ὅπως μὴ ποιῶσι μ
τὸς μέγιστα ἀδικήμα
ταφρόνησις. γονέων
ἀρχόντων καὶ νόμων
ἀτιμία δικαιοσύνης
μαι καὶ ὁσιώτατον, τ

ἐμφανίζ
τὰ τῶν κα
μέμνων ἀλ
βασιλέως
καὶ ἀσελγ
τῇ λόγχῃ
οὐ λοιδορ
μένανδρος
σώζεσθαι
, ἐκ τοῦ ὀμ
, ἤμενος ὀ
, γηθοσύνη
χαίρει γὰρ
ἀγαμέμ
ωνίδ. ἐπ
ζομένου
Ἄπαντα
καὶ μου
τὸν ὄνομ
οὗτος κ

τούτῳ κακὸν δι' αὐτ
ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκε
ἡμᾶς δὲ χωρὶς τῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἐτ
λυπούμεθ' ἂν πλά
ὀργιζόμεθ'. ἂμ ἴδῃ τ
σφόδρα φοβούμεθ'.
ἀγωνίας. δόξαι. φιλοτ
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθε

ΤΟΥ ΑΥ

τὸ ἀργύριον εἶμαι μακρά
οὐ τῶν ἀναγκαίων κ
τιμὴν παρασχεῖν δυ
ὄξους. ἐλαίου. μείζο
ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστι
τὰ ταντάλου τάλα
ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς, τα
τί οὖν λέγω. μήτ' αὐ
πίστευε τούτῳ. μήτε
ἡμῶν καταφρονοῦ. τ

γάρ ἐχε

Μηδόδωρο
στρέφου
ται. το

Μνασέας ὁ
τῇ ἀχαίᾳ
ναυμαχί
θέσθαι πυ
τῆσαι τίνο
τοί. τὸ δὲ
Γαίης μὲν π
Ἵπποι θεσ
Ἄνδρες δ'
Ἀλλ' ἔτι κ
Τίρυνθος να
Ἀργεῖοι λιν
Ὑμᾶς δ' αἰ
Οὔτε δυωδ

μνησίμαχος ὁ κωμικ
νος φησίν. ὕπνος τὰ
ὁ μὲν γὰρ θάνατος ἀ
λείας λύσεως σώμ
κρᾶς καὶ καιρὸν ἔχου
ἀναπαύουσι. καὶ ὁ μ
γέλλει μικρόν. καὶ ὁ
γερίσκει μόνον. διαφ
› ὅμηρος ἰλιάδος. ξ'.
› λιμ θείοιο θόαντος.
› σιμήτῳ ϑαμάτοιο.
ασότης ὁ ἥφαιστος.
πασιθέας δὲ τῆς
κῶς ἔχων ὁ ὕπνος,
αὐτῷ ἐπαγγέλλεται
γμαται δὲ καὶ φυσικ
› λῆμμος. καθὼς λέ
› παρέστασαν οἶμον
τοῦσιν, ὁ ὕπνος μ

μὲν γὰρ ὁ δό
τῆς ἥττης
ναῦς ἐπε
ρεῖς, ἀπέσ
στάξας ἄλ
ἐς εὔβοιαν
τα, κατὰ
μένων τ
τες, ὥστε
δὲ ἀνδρῶ
λοι δὲ τὸ
τῷ περικ
ρος, τὴν ἐ
οἱ δ᾽ ἀπὸ πε
πρὸς σκοπ
δώδεκα.
νῆας στερ

ξυνέστη δ᾽ ὁ ξ

Ἄργους δυνάστης, λι
θρόνων, προσίκην θ
ἔστειχεν εἰς γῆν, σῶμ
καὶ πᾶσι δεικνὺς ὡς
τὴν κλῆσιν οὐ βέβαιο
ὃν πᾶς ἀστῶν ἠλέη
ἅπας δὲ χεῖρα καὶ
ὤρεξε. κανθούς τε ἐ
τύχαις συναλγῶν. τ
τὸ πρόσθεν, πολλοῖς

ΜΥΡΩΝ

μυρωνίδης παρήγγελλε
βοιωτοὺς στρατεύων
καὶ τῶν λοχαγῶν λεγον
ρεῖναι, πάρεισιν εἶπεν
καὶ χρησάμενος αὐτοῦ
πολεμίους. Μ
τὸ μῶλυ ἀλληγορεῖται
μὲν ῥίζα μέλαινα, δ
στερεὸν τοῦ τέλους. τὸ

λα διὰ τ
ληται. ἤδη
ρύσας, ἀν
ὥσπερ τι
τίνι τόπῳ
ἀλλόποι τ
λὸν τοῦτο
ρὰ τὸ μω
ἀλέξανδρο
ἔμα τῶν
πόλεμον
καὶ περᾶθ
ἥλιον ὑπε
αὐτόν. καὶ
βοτάνην. κ
ὅ ἐστι πόλ
δὲ τὸ ὀρύσ
δείας ἀκρ
ἐπειδὴ φησ
ἀνασσῶν τ

πάντα δύνανται, ἐπ

θεία. ἑρμείας δ' ἐπ

ὢν ἀγαθῶν.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς

ρα πλήσιον τοῖς λ

τούτους πλείονι ἐ

ΝΑΥΜ

κεδνὰ κακοὶ φθείρουσι

μὴ σύ γε χρυσῷ π

πορφυρέην ὑάκινθον

τοῖς, ἐπιφυσιόωσι χ

παρθένε τηϋσίου μὴ

χείλια κρίνουσα τεὴ

μηδὲ κόμης πέρι ἀν

μὴ δὲ μέλαινε τεοῖς

οὐ γὰρ θηλυτέραις δὲ

μορφήν. ὄφρα καὶ ἀν

πῶς δ' ἂν κούρα δύναι

θνητὴ ἐφ' ἡμέρη κομ

ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνσε.

φαινομένην

Νεοπτόλεμο

φιλίππου π

πρὸς τ τ

τόδε τὸ π

φρονοῦντα νῦν

καὶ μεγάλ

φρονοῦντα. υ

Ἀφροσύνα

ὅ δ' ἀμφιβ

Ἄφνω δ' ἀφ

μακρὰς ἀφ

θύματων π

Νεοπτόλεμο

τίς τί θαυμ

σοφοκλέους

ὁ δ' αὐτὸς

λιπον ἐν

πομπεύσαι

θέντα, τῇ ἑξῆς ἐπισ

ἑιμένον.

ὦ θάνατε εἴθ' εἴης αὐτ

» πρῶτιστον. καὶ κ' ἐχ

» εἴης. ν' ἄλλος ὅπερ.

νοια τίκτουσα. σὺ δὲ

τοὺς δὲ ἀγαθοὺς, γε

ΝΙΚΟΚΛΗΣ, κακοῦ τιμ

γάλην ἔχει δύναμι

γὰν ἔφη, ὃς τοσούτ

γέγονας; ὁ αὐτὸς

γεν. ὅτι τὰς μὲν ἐτ

ρᾶ. τὰς δὲ ἀποτυ

ΝΙΚΟΣΤΡΑ

οὐκ ἔστιν ὅς τις πάντ

νὴ τὴν ἀθηνᾶν, συν

εὐριπίδῃ τὸν βίον

ΝΙΚΟΣΤ

νικόστρατος ὁ τῶν ἀργ

δάμου χωρίον τι π

μενος ἐπὶ
μης ἣν βού
νατο μὴ ἂν
τῶν μὲν γὰρ ἡ
ζειν. ἀρχίδα

νικόλαος ὁ π
ὅτι οἱ θύννο
δεχόμενο
μὲν ἑκουσίω
δὲ ἄκοντας
και τῶν ὅλημ
ταύτῃ προσ
κρὰν ὁ δὲ ὁ μ
τε καὶ ἐναυλ
που δὲ πλεί
πους ἐκ παρ
ταῖς ἑαυτῶν
λης παιδεία
πιτηδεύμασ

δὲ ἐπὶ ἔλαττον. καὶ τὰ
τὰ δὲ, ἄχρι στοιχείω
τὸ ἐκείνων χρήσιμον
ἀληθῶς παρώαν ἐ
φεῖν.
ξάνθος ὁ σοφὸς θεασά
ποὺς γυναικὸς ἄνδρ
ἡδονὴν μικρὰν ὢν
ξανθίππη ἔλεγε. μυρί
καὶ αὐτοὺς κατασχ
σωκράτους πρόσωπ
κίας. καὶ ἐπανιόντ
πρὸς πάντα ἐπιει
ποτε ἐλύπησεν αὐ
ξενοκράτης ἐρόμεν
νέον βουλόμενον, ε
ἐπακήκοεν. ὡς οὐκ
ἐκέλευσεν. οὐκ ἔχ
φίαν. ὁ αὐτὸς, δι
εἰς πρᾶξιν τινά, καὶ τ

ξενοφάνης
οἶομ ἀςέ
νησιμ πο
ρώντων
ξεως ἦνα
ξενοφῶν ἀ
τοὺς ἀ
καὶ τοὺς μ
ὅτις. λα
οντι. ἦκέ
ὑόμ ἀυτοῦ
θετο μὲν
δὲ ὁ ἄγγελ
ὅτι μικῶμ
το τ στέφα
σοφίαμ ἀυ
πείθει, ἀυ
λεγεν. ου
λεπόν, ὡς

ὅμηρος ἡσιόδῳ ἐρωτι
νων πλῆθος, ὃ κατὰ τ
ἐπτέσαν μαλεροῦ τ
› στῇ. γενήκοντ' ὀβελ
› κομία. τρὶς δὲ φιηκ
› ἀχαιοί. ὁ αὐτὸς δ
› τὰ ἐρωτικά. ἰλιάδο
› ἐν δ' ἵμερος. ἐν δ' ὀα
ξια δ' ἐρῶσιν οἱ ἐρῶντε
καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτε
ἢ ὅτι ἄχρι τοῦ δέρματ
καὶ πάθη. τήκοντα το
τα διὰ τῆς στύψεως
› δος π'. κεῖται σαρ
› στάων. ὅς λυκίην ἐιρύ
ταῦτα γὰρ σώζει τὸ μ
τὸ δὲ, ἀπεῖργον τοὺς
ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγ
ποία ξυνωρὶς τῶν δε

τὴν δίκη

ἁρμόζο

ωτ ἐπό

χλωροῦ

ἐμπευθε

αὐτῶν

ναιος βα

νὰ ὡς με

ἐποίκου

θα καὶ οἱ

κάλλιστο

» διὰ τῶν ἐ

» μέθεν

» οὐδ᾽ ἐμ

» οὐδ᾽ ἅτ

» σω. φιῶ

βαίνουσιν

πατ τῆς

ἢ βουλόμ

φαύλης

σεως. τὸ

ὁ θεὸς ἐκπέφευγε. Τ
καὶ τῷ βεβαίῳ, τὸ πα
συνεργῷ, τὸ ἀτελεύτ
Οἰνοπίδης εἶπε τὸν νοῦμ
μὲν πεπαιδευμένο
τοῖς, κακὸν εἶναι. ὁ α
λὰ βιβλία κτώμενο
λὰ τῷ στήθει. ὁ αὐτὸς
μεμαθηκότων ὑπομνή
ματα. ὁ αὐτὸς ἔλεγε
ἐστὶ, τοιοῦτον εἶναι καὶ

ΠΑΥΣΑΝ

Παυσανίας ὁ πλειστάνακ
διατί τῶν ἀρχαίων νόμ
ρ αὐτοῦ; ὅτι τοὺς νόμους
ἄνδρας τῶν νόμων κυρί
δὲ αὐτοῦ ἐν Τεγέᾳ μετὰ
μονίους, εἶπε τίς. διατὶ
τὴ ἀλλ' ἔφυγες; ὅτι οὐδ'
αἴνουσιν. ὅπου δ' οἱ νοσοῦ

ἰαβοῦ δ᾽ ἐτ
οὐδὲν κακ
μεμφομένου
τίνα κακ
δικηθεὶς
ἀνέζων.
παιδάρετος
λέμιοι, οὐ
θα. πλείου
κριθεὶς ἐ
πρωτεύου
ἀπῄει. χα
πολίτας,
πελοπίδας
λων αὐτ
καὶ οὐ χρημ
τα μὴ δία
λόμ, καὶ ἀ
τος αὐτο
αὐτ᾽, ἀπ

δὲ καὶ στρατηγῷ, σώ
τός, εἰπόντος τινὸς τ
μεν εἰς τοὺς πολεμί
μᾶς ἐκεῖνοι. ὁ αὐτὸ
ὑπὸ ἀλεξάνδρου τοῦ φ
κακῶς αὐτὸν ἔλεγεν
δεῖς ἀποθανεῖν; πάνυ
λον ἐπὶ σὲ παροξύ
δῶς τάχιον.

περικλῆς, ὑπό τινος τ
ἐμ πράγματι τινὶ οὐχ
ἐκείνῳ, ἔφη. δεῖ με σ
λὰ μέχρι βωμῶν.
στρατηγεῖν, ἀμαλαμβ
ἑαυτῷ ἔλεγε. πρόσεχ
μέλλεις ἄρχειν ἑλλή
τος μέλλων ἀποθνή
ὅτι μηδεὶς ἀθηναίω
ἐνεδύσατο. ὁ αὐτ
ους τῶν αἰγμαμ ὡς πε

ρεῶς. ὁ
ρας αὐτοῦ
λὰ σκοπ
βέλτιον ἐ

περικλέης
κύκα τῆ ε
λεσιν. οὗτ
θον ἐγκατ

Ὦ πένητες
» Εἰ βούλεσ
» πρῶτα μ
» κῶς. εἶτ
» τῆς τύχης
» κοῦ ψηφ
μον, ὥστε
σαυτούς
περὶ ἀνδρος
ἀρχήν. ἅ

καὶ τῷ ἑκουσίως ἀπ

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ΚΥΨΕ

μελέτα τὸ πᾶν. κα
προπέτεια. κέρδος α
δημοκρατία κρείσσων τ
θνηταί· αἱ δ᾽ ἀρεταὶ ἀ
χῶν δὲ φρόνιμος. φ
νῶν, ἢ ζῶν τα ἐν δια
σκεύαζε τῶν γονέων.
θανὼν δὲ μακάριζε.
χουσιν, ὁ αὐτὸς ἴσθι.
πονηρόν, παράβαινε
φορὰν μὴ ποιοῦ. Λ
σόμενος. τοῖς μὲν
τοῖς δ᾽ ὄψοις προσφ
ἁμαρτάνοντας κόλ
λοντας κώλυε. Δ
τοὺς ἐχθροὺς εὐφάν
ΠΙΤΤΑΚΟΣ ἀδικηθεὶς
ξουσίαν αὐτὸν κο

συγνώμη

εὐφύσεω

ἀγαθοὺς τ

ΠΙΤΤ

ἐγγύη πάρα

μέμνησο

ἐπιτηδει

κῶς. μὴ

πίστεως κ

μὴ ὄκνει.

ράνους ἐνέ

τῷ γήρᾳ τ

τὸν τὸ εὐ

ἀνιαρὸν ἀργί

μάνθανε

πλούτης τ

μὴ οἰκτείρ

πινδάρου γρά

κων ἔφη.

νην ἐρείσματι το
πλάτωμ ὀργισθεὶς πο
χεῖν τοῖς θεοῖς ἔλεγεμ
ἀθῆναι γὰρ ἂμ πάντ
τός, ἄλλοτε ὀργιζόμ
τος ξενοκράτους, λ
σον. ἐγὼ γὰρ ὀργίζομ
ναιτυνόμενον τῶν χειρ
πολὺμ μετέωρομ τ
ἐρωτώμενον, φῆσαι
μήσαντα θυμόμ. ὁ
πό τινος, λέγε ἔφη
μαθες. ὁ αὐτὸς εἶπ
ὑπὸ γῆν χρυσός, ἀρε
εἶπεμ. ἐσχάτη ἀδικ
ὄντα. ὁ αὐτὸς εἶπε
τὸ τὴν οὐσίαν ἐλάττω
αν πλείω. ὁ αὐτός,
περὶ μακρολογήσαμ
του μέτρον ἐστίν, οὐχ ὁ λ

ὁ αὐτὸς ἔφη τ
ρον γενέσθαι
ως πληροῦσ
λευθερίας
τι ἀόκνως ἔ
περιτουμένες ὁ
στήμη χωρίζ
ρετῆς, πανυ
τὸς εἶπε. με
ἄρχων, ἀνα
μα. εἶτε στρ
βερνώμενο
μὴ γὰρ δεῖ κ
καλῶς κριθ
πλείσταρχος λ
γόντος, οὐ φυ
ζων, ὅπως μ
χῶς παλαιο
τινος ὅτι κα
ζω εἶπεν. εἰ μ

ζῶντα γὰρ ἐκεῖνος οὐδ

ΠΛΕΙΣΤΩ

πλειστῶναξ ὁ παυσαν

ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦ

ὀρθῶς ἔφη λέγεις. ἡ

θεῖν κακὸν μεμαθ

ΠΟΛΥ

πολύδωρος ὁ ἀλκαμ

ἐχθροῖς συχνὰ, οὐ συ

μαλίσκων τῆς τιμ

διατί ὁ σπαρτιάται

οὐσιν ἀνδρείως; ὅτι

νας ἔμαθον. οὐ φοβεῖ

πολύαινος ἔφη. ὅσῳ

φίλον, τοσούτῳ μᾶλ

ποιήσεις. ἀντιστρέφ

ἐκείνων εὔνοια.

πλούταρχος ἔφη. οὔτε

τε διδάσκειν ἀγνοοῦ

κοσμεῖν. ἢ τάττειν

ἀρχομένου.

πυθαγόρας ἔλ
καὶ ἐκκόπτει
παιδευσίο
ἀπὸ τῆς γασ
διαφωνίαν,
των, τὸ ἀκρα
φίλος, ἔλεγ
ναι εἰς τὰς π
εἶτα ὕβριν. π
τῶν πόλεων
γαθοὺς ἔχουσ
ναι ἄρχοντ
χθησαν. καὶ
προδόται τ
ὁ αὐτὸς ἔλεγε
ὁ αὐτὸς ἔφη ζη
λοῦς τοὺς κα
μένοντας
δὲ ὕπνος π

νετ. θύρας δ' ἐπὶ
γε, ξένος ἀνὴρ δίκα
συγγενοῦς διαφέρ
παιδείαν νόμιζε, δ
σίαν. ὁ αὐτὸς ἀπε
κοὺς, βούλονται ἀ
τὸς ἐρωτηθεὶς τί
φη. ἐὰν ἀληθεύω
ται τοῦ μεγίστου τ
σιν, ἐοικέναι τὸ μὲ
ἀληθεία. ὁ αὐτὸς
ἢ λόγον ὠφέλιμον.
ζῆν γυναικὶ θυμώδει
ἰσ σέας ἐθίζεσθαι
σθαι. τοῦτο γὰρ κρ
ῥᾳδίως κρατήσου
Καὶ μὺμ τὰ δεμὰ τα
Εἰς τόδε μόμομ τ
τί δῆτα θνητοὶ σ
δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλ

καὶ πάμ
πρόσω βλ
οὐκ ἴσμε

ῥωμαῖος ὑπ
φρονα καὶ τ
τὸ καλλί
ἔφη, καλὸ
ὅπου μὲν θλ
μὴ δὲ κάλ
ἅπτεται μ
συμπεριφ
τα καθημ
προσφιλῆ

ΟΙ ΕΚΜ

ρῆσος, εὐτέρπ
λῖνος, τερψιχ
τος, ἐρατοῦς
νες, πολυμ
ῥάδια πάντα

ῥανὶς ἐμβελεχοῦσα,
δὲ θεοῖσι, τοὶ, ὅρ
κυδῆναι θμητὸμ βρ
μου δειλότερος. ἐ
λῶν. καὶ δειλότερος
ναρχος γὰρ ὁ σώφρ
νους ὡς δειλοὺς, ὑ
πειραθείς. ῥόδομ ἀν
τὰ ἀνόμοια συμφυ
ῥόδα μὲν εἴρηκας. ἀμτι
ρημένα, ῥόδα ἐστὶν
τί ζητεῖ πάλιν. ἐπὶ
ῥόδιοι τὴμ θυσίαν. ἐ
μούμτωμ. ῥοδίων
εργότερον πυνθανο
ἀθηνᾷ θύοντες καθ
τῷ ναῷ εὐωχούμε
μίδα εἰς φέρειν. συ
ἀνεπυνθάνοντο. χ
δὲ ὀργισθεὶς, ἀπε

Σαμίων π
οἱ παρ
μες. τὰ
πρῶτα
βαίους π
πον δεῖ
ἀτης πα
βασιλέω
ὑπήκοος
καὶ μὲ λε
μίδα κομ
ἐμισαμέ
μον. καὶ
τω, καὶ ἐτ
Σεμίραμις
γραψεν. ὅς
τα τὸ μνη
ος δὲ δι
μασι δὲ

μὴ κακὸς ᾖς ἀνὴρ ἢ
ἂμ μακρῶν θήκας ἐ
Σιμωνίδης ἔλεγε τὴν μ
πῶσαν. τὴν δὲ ποίησι
ὁ αὐτὸς ἔλεγε, μηδέπ
γήσαντι. φθεγξαμένο
ρωτηθεὶς, πότερον
σοφία, οὐκ οἶδα ἔφη.
τὰς τῶν πλουσίων θύρα
ρακαλοῦντός τινος ἐ
ἕξιν λέγοντος, ἀργύρ
πεν οὗτος ἔχω κιβωτ
ἀργυρίου. καὶ πρὸς τὰς
κενὴν εὑρίσκω ὅταμ
μόμην. ὁ αὐτὸς ἐρω
ρως ὢν, φιλάργυρος
ἀποθανὼν, τοῖς ἐχθροῖς
δεῖσθαι τῶν φίλων. καὶ
φιλίας τὸ ἀβέβαιον.
Σκίουρος ὁ ὀγδοήκοντα παι

ἐπεὶ τελ
ἑκάστῳ π
διδάσκων
μεμοῦσιν
ςασιάσαν
Σόλων ἐρωτ
ἔφη. ἐὰν
οἱ δὲ ἄρχο
διατί καὶ
εἶπε. διὰ
μὴν ἄριστα
θοὺς ἄνδρ
τίομ, ἐμ ἡ
ρωτηθεὶς
πόλει, εἶπε
κούμενοι,
μος τὸ τεὸ
καὶ γὰρ ἔφη
μαι.

μηδὲν ἄγαν

φθέμ τι ἐχθρὸς ἔσ
τίκτει λύπην. φύλ
κου πιστοτέραν. σ
τοῦ δὲ σιγὴν, καιρῷ
τὰ σπουδαῖα μελέτ
καιότερα. φίλους μ
μὴ ταχὺ ἀποδοκί
χεῖν ἐπιστήσῃ. συμ
λα τὰ βέλτιστα. τ
μὴ κακοῖς ὁμίλει. χρ
ὅ δ᾽ ἂν ἴδῃς μὴ λέγε.
πρᾶος ἴσθι. τὰ ἀφο
ΑἸΓΎΠΤΙΟΣ ἹΕΡΕῪΣ Π
ὦ σόλων σόλων. ἕλλ
γέρων δὲ ἕλλην, οὐδ
χρόνῳ πολιόν.
σωκράτης ὁ σωφρονίσκ
τί ἐστιν εὐδαιμονία, ἤ
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνε
φρένας ἄγαθαί, ἢ λόγο
γόμενος, καὶ τίνος ἀπ

τέθνηκε. σ
μεμέφη, σ
ρώσοντες.
λυπος διά
πόλιν ἢ οἰκ
μὴ λυπεῖσθ
θεοὺς γελᾶ
δίαν. μικρ
σπουδῆς τυ
ον ἦν τὸ π
νῦν δὲ ἀμ
σι χρῆσθαι
φθείρονται
φροντίδι. ἐ
τος πρὸς τ
μωρησαίμ
λον ποιήσ
γενναία ὑπ
μὲν τὸ γέν
ὁ αὐτὸς ἐπεὶ
φὶ τοὺς κε

φῆναι θέλει, ὅπερ ἂν
ὁ αὐτὸς παρῄνει φυλάτ
τειν τοὺς ἐσθίειν μὲν
σα πείθει μὴ διψῶ
τος αὐτοῦ Γοργίου ἢ μὲ
λέως ὑπόληψιν. ἢ κ
να εἶναι, οὐκ οἶδα ἔφ
δείας ἔχει, νομίζων
ἐν τούτοις, οὐκ ἐν τῷ τ
ὁ αὐτὸς ἰδὼν πλούσιο
καὶ τὸ χρυσοῦν ἀμδρ
θεὶς τί τῶν ζώων κάλ
δεία κεκοσμημένο
ὑπό τινος ὅτι βαρβα
Γω. σὺ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
τινος, τίς κατασχεῖν δ
ἔφη. ὅς τις καὶ διὰ πυ
τασχεῖν δυνήσεται.
ἔλεγε ζῆν, ἵνα ἐσθίωσ
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί

παιδεία ἢ
ὁ αὐτὸς ἐρωτ
εὐτυχία πο
εἴκαζε ταῖς
ἂν προστύχ
παριακολου
να παρὰ μέ
νης αὐτῷ τῆ
γὸν αὐτοῦ ἀ
οὐ εἴη, ἀπὸ
ἀλλ' οὐ χρήσι
γῆμαι, ἢ μὴ
σῃ. ὁ αὐτὸ
εἰκόνας κατα
νοῦν, ὡς ὁμ
ὡς μὴ ὁμοί
ξὶν τοὺς νέ
καλοὶ ἦσαν, ἀ
τὴν δυσειδίαν
δόξας τινὰ ἀ

ἣν ἐρίβωλομ ἱκοίο, π
ἀποθανοῦμαι. Αὐτῷ
θαι, ἀπολλόδωρος ἱ
κείνῳ ἀποθάνῃ. καὶ ὁ
τίον ἐκβιῶναι μὲμ
δὲ οὐχί; ὁ αὐτὸς πρὸ
οὐκ ἀνεκτὴ ἡ ξανθίπ
ἔφη συνήθισμαι, καθ
συνεχὲς. καὶ σὺ μὲν
χῃ. τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅ
τίκτουσι, κἀμοί φησὶ
ὁ αὐτὸς λέγεται ὅτι εἶ
ἐν τοῖς γόμασι σχεῖν, ὅ
σαντα ἅμα πέτημαι, ἤδ
ραν πλάτωνα αὐτῶ
πεῖν εἶναι τὸ ὅρμιμ. ὁ
νοὺς ἀσκοὺς, τὸ πνεῦ
τοὺς τὸ οἴημα. ὁ αὐτ
θεωροῦντες, κἂν τ
ἐκφύγωσι κόλασιμ

τὴν ἐκ τοῦ
ὁ αὐτὸς ἔλε
ρας, ἄλυτ
τῇ μώσης
ξασθαι φί
σὶν, οὐδὲν
περὶ αὐτῶ
νηραὶ ἐλπ
ἁμαρτήμα
ρως πᾶσι
ρετούμεν
χάριτας π
ὁ αὐτὸς ἀπε
τῷ κυβερ
δυναμένο
ΣΩΣΙΑΔΟ
ἕπου θεῷ. νό
δου. ἡττῶ
σας νόει. σο
γνῶθι. φρόνε

φίλοις βοήθει. θυμοῦ κ
νοιαν τίμα. ὅρκῳ μ
παιδείας ἀντέχου. Δό
καλὸν εὖ λέγε. τέγε
πράττε δίκαια. φίλοι
εὐγένειαν ἄσκει. κακία
ἴδια φύλασσαι. ἀλλ
θι. ἄκουε πάντα. φ
ὅρα τὸ μέλλον. ὕβρι
υἱοὺς παίδευε. ἔχων
εὐλόγει πάντας. φιλόσ
γνοὺς πράττε. φόνου ἀ
φοῖς χρῶ. ἦθος δοκί
ὑφορῶ μηδένα. τέχνη
εὐεργεσίας τίμα. φθόνει
χε. ἐλπίδα αἴνει. διαβ
ἀγαθοὺς τίμα. αἰσχύ
λει. ὄνειδος ἔχθαιρε.
δόκητος δοκίμαζε.
ἰδὼς. βίας μὴ ἔχου.

ἐπιτέλει μὴ
Γλώττῃ ἄρχε.
νου. Ἀποκρί
πράττε ἀμετα
ὀφθαλμοῦ κρ
λει συντόμως
νου. ὁμόνο
κρατοῦν φοβ
προσδέχου. ἐ
Ἀπεχθείας φυ
λίπε. κακί
κινδύνευε φρ
βύτερον αἰδο
ἄπιστει. Σεσ
Θνῆσκε ὑπὲρ τ
μακρῷ μὴ γέ
ἀβλαβῶς. μὴ
να. ἐπαγγέλ
Εὖ πάσχε ὡς
οσίαι. ἡδῶ
εὔλογος. τελ

ΣΩΣΤΡ

Σώστρατος ὁ αὐλητὴς
ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμ
τοῦτο μᾶλλον ὠφ
π' ἐμοῦ τὸ γένος ἀρχ
ἀδελφοὺς παρέντε
τες, παραπλήσιοι ἐ
ἔωσι. τὴν δὲ ἀλλο

ΣΩΤΙΣ

Σωτίων ἔφη, οἱ δελφῖν
συνδιανήχονται τ κ
ξηρὸν οὐκ ἐξοκείλου
κες, ἐν εὐδίᾳ παραμ
ἐς ἀπραλημίαν προσ
λείας παρακολουθ
χίαν ἔλθωσιν, ἀπίασ

Τηλεκρος ὁ βασιλεὺς
λοῦντα τοῖς πολίτ
αὐτῷ προσφερομένοι
οὐκ ᾔδειας ἀδικεῖσθαι

ὁ αὐτὸς περ
κῶς αὐτ
λέγειν. ὁ
τοῦ ἐπιτοὺς
στασθαι, ὅπ
οὕτως ἔχ
νέας. ὁ αὐ
ται οὐσίαν

Τιμόθεος, ἐ
μὴ φθονοῦ
λεις, εἰς κύ
τος ἐν δυ
τηλικαύτο
μαι οἴεσθαι
τῶν τολμηρ
δεικνύοντο
γοῦντος ὑμ
λος ἐπ' τὺς
σατον τῶν, ἡ

στρατηγὸν, οὐ τὸν στρατ

στρατηγῶν τὰ στρώμα

ΤΙΜΟΚΛΕ

τιμοκλέων ὁ κορίνθιος

λεμίους ἐπάγων, κατ

να κομιζόντων εἰς τὰς

τὸν οἰωνὸν τῆς νίκης. τὸν

ἐκ σελίνου συνίστασθα

γείλαντος τοῦ τιμοκλέ

ξαντες στεφάνους, κ

τες, προῆγον μετὰ χ

νοντων αὐτοῖς τὴν νίκην.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ, ΚΑ

τροφώνιος καὶ ἀγαμήδη

φοῖς ναὸν, ᾔτουν παρὰ

ὁ δὲ αὐτοῖς ἔφη δώσειν

ταύτῃ ἀπέθανον. ἐτ

κυδίππης τῆς μητρὸς

ρα δοῦναι τοῖς παισὶ

ὅτι ἑαυτοὺς ὑποζεύξ

ἱερὸν ἀν

ταν. ἐς ὃ

οἵδε εἰσὶ τῆς κλ

ζεύγλην ζ

ἥρας ἐς ἱ

οὐμὲν ἔτι

αὐτοῦ δ᾽ εὐ

ὡς τὸ δ᾽ ἀ

τύμνιχος θε

τος, εὐρως

» τομὲν ἐγένετ

» ἀσπίδος ἡ

» ων θαυμα

» τα. τὸν αἱμ

» πυρ καὶ ἦν

» ἔθωσαν. ἐ

» τὸν ἡγεμό

ὑπερίδης εἰ

τοῦ προσώπου τῆς δ
ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἀρχο
ἐμφράσειν τὰς ὁδο
κακία, καὶ παλαιὰ γε
ἀῤῥωστία, χαλεπό
τὸς εἶπε φοβητέον
› νόμου φωνήν. ὑγιαίμ
› τῷ. δεύτερον δὲ
› τρίτον δὲ πλουτεῖν
› τον. ἡβᾶν μετὰ φίλω
› λος δὲ δεύτερον. τὸ
› τον δὲ πλοῦτος. οὐ τυ
ὑγεία καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τ
δι᾽ ὁ πλοῦτος. οἷς γὰρ
πτοντας, ὑπτίους ὀρ
μασι πολέμια. ὕπν
πρόσκαιρος καὶ ἐφήμ

ΦΑΛΑ

Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέ
θεὶς ὅτι πολλὰ τῶν
φεν, ἐξέπεσε τῆς ἀ

οἱ περὶ αὐ
χος. φαῦλ
νος. ἀπόντ
πολὺν ἔχω
ρὶ τῶν ἑστίαι
πλον. ὁ δὲ
παρείχετο
› ἐν οἷς λέγ
› ἔνδον ἐέργ
πεφηκέατη.
Φάλαρις, θυγά
παίδων π
τὸς ἀπὸ τῆ
πευθν τῆ τ
ἀθαι θάνατ
Φερεκύδης βα
τῆς ψάμμ
σανίδων, ἀ
ται. καὶ ἐν ὁ
τὸς ἐκφέρα

εἶπεν εἰς δίτην ἡμέ
νεμ. ἐνιῶμ δέ τῶ
ας, συνεβούλευσε τ
μετὰ τῶν οἰκείων. κ
λὺ δ' ἑάλω μεσήν
ἐκέλευσεμ ὥς φησ
οις, μήτε χρυσὸμ τῆ
ξαι δ' αὐτῷ ὄναρ το
αὐτῆς νυκτὸς τῶν β
κύδῃ πείθεσθαι. ὁ
σοφοῖς, καὶ πυθαγόρ
γητήμ. κτησάμενος
βιβλία.

Φιλόξενος ὁ ποιητὴς,
κλῆς χρηστὰς παρθ
θὲ φαύλας, εἶπεμ. ὅ
εἶναι τὰς γυναῖκας λ

ΦΙΛΙΠ

Φίλιππος πρὸς καλλι
στικώτερομ αὐτῷ λαλ
ἐπιπλήξας εἶπεν.

ὠκύμορος δή
δὴ καὶ ἐγένε
σχηκέναι τ
διαπρᾶ πα
κόμιστος. καὶ
τω κατέστρ
περὶ τὸ κοινὸ
πιφανέστατο
ἐπὶ τῇ τοῦ λ
τοῖς βοιωτ
δημηγορία
λων ἐπερώ
στερεός. καὶ δ
κατειργασμ
αὐτοῦ λόγ
„ ρα τοῦτομ
„ γὼ μὲν τῶ
„ λῶ ἐρέομ τί
ὁ αὐτὸς, μετὰ
στήσας, καὶ το

ἐπινίκια τοῖς θεοῖς
σαντας, κατὰ τὴν
λέ τινες ὅτι καὶ παρ
ρησάμενος ἄκρατον
νίκιον ἄδων κῶμον
λώτων ἐβάδιζεν. ὑ
ἀκληρούντων δυστυ
τορα κατ' ἐκεῖνον τὸν χ
ὄντα, χρήσασθαι παρ' ἐ
σθαι, λυμάμενον ἀνα
ως ἀσέλγειαν. φασὶ
τῆς τύχης σοι περιθ
μνονος, αὐτὸς οὐκ αἰσ
του. τὸν δὲ φίλιππον τ
στοχίᾳ κινηθέντα, τοσ
λην διάνοιαν, ὥστε το
ῥίψαι. τὰ δὲ συνακ
κῶμον σύμβολα τῆς
τὸν δ' ἄνδρα τὸν χρη
θαυμάσαι. καὶ τῆς αἰχ

πρὸς ἑαυτ
τοῦ Δημάδου
ρισι, πάντ
ναυλύτρων
σθαι βουλόμ
θίαν. ἡ δὲ ἐ

Ἔστεπται μὲμ
ἐσήμαινε
αις ἐστεμμ
διομ συμφ
προλέγοντ
ὁ αὐτὸς, εὐθ
κότας τῶν
γου τοῦ προ
τὸς βουλόμ
διαφέρουσ
ων ἀνάλω
ρώτησεν ἡ
δυνατὸς ἐ

τῷ ὅπλοις ἀδύνατα
Διόμ ἐστὶ καταπλεγ
ὄυν ἐν ταῖς πόλεσι
ροδοκίας, καὶ τοὺς δ
μοὺς καὶ φίλους ὀνομάζ
αις διέφθειρε τὰ ἤθη
ἀθηναίους μακαρίζωμ
νιαυτὸν αἱρεῖσθαι δέκα
αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς
Ἡγόμ εὑρηκέναι παρ
λῶν κατορθωμάτων
προσαγγελθέντων αὐ
τίμοι κακόν, ἀλλὰ τοσ
ποίησον. ὁ αὐτὸς
τοῖς ἔφη χάριν ἔχειν
βελτίονα ποιοῦσι, κ
ρῶμαι γὰρ αὐτοὺς ἀ
τοις ψευδομένους ἐλ
δὸς αὐτῷ κατεαγεῖσ
ραπεύοντες ἰατροῦ π

Τοῦτος. λα
ἔχεις. ὁ α
καὶ ἑκατερο
καὶ πρακτι
θη καὶ ἀβέλτ
τερομένοι
ὁ αὐτὸς. ληφ
σκεν αὐτοὺ
μος οὐκ εὐπ
νεβόησε. φ
σου φίλος. ἐ
ὦ ἄνε γεμό
σοι βούλομ
μικρὸν ἔφη
σχημονῶς
ἄφετε αὐτ
φίλος ἐλάν
λεῖν αὐτῶ
πλειόνων τ
λους ἔχων τ

Γενοῦ καλὸς κἀγαθὸ
λείας τύχης, ἀλλὰ δ
τοῦ, Ἀριστοτέλει προσ
ἔφη μὴ πολλὰ τοια
πεπραγμένοις, μετ
νήσει αὐτοῦ, οὕτω πε

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΡΙΣ

Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν.
ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τ
τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικ
γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ φο
ἄξιον ἔσεσθαι ἡμ
των διαδοχῆς.

Φωκίων ἔφη. οὔτε ἐξ
ἀνθρωπίνης φύσε
Ὁ αὐτὸς ὑπ' οὐδενὸς
κερύων. ὁ αὐτὸς, ἐκ
ἅπαντα σκεπτόμενο
ἔφη τὸ πάξεις. σκέπτ
ριελθεῖν ὧν μέλλω

Μαντείας γενο
ἐν τῇ πόλει
μαις, καὶ τ
ἐστὶ καὶ βοῶν
εἶναι. μόνῳ
οἱ ἄλλοι πρά
ποτὲ γνώμην
πάντας ὁμ
μένους, ἐπισ
μὴ κακόν τι
τὸς, δημοσθέ
ναῖοι ἐὰν μα
νῶτι. σὲ δὲ
γείτονος τοῦ συ
ἐμ τῷ δεσμοτ
ὁ μέμου τὴν φων
λωμ οὐκ ἐθελ
ζειν, καὶ ποῦ
λαλήσειεν.
ρεῖς, καὶ τοῦ δήμ

ναι τὸν φωκίωνα καὶ
φη. συμβουλεύω το
πλοις αὐτούς, ἢ φι
ὁ αὐτὸς ἀλεξάνδρου
λαντα χρυσίου αὐτῷ
κομίσαντας, τί δὴ τ
των, αὐτῷ μόνῳ ἀ
σαντος δὲ ὅτι ἡγεῖτο
κοὺς ἐάτω με καὶ εἶ
ταῦτα τοῖς κομίσασιν
τὰ χρήματα. ἀλεξ
λοιπὸ αὐτῷ χαρίσα
ωεσιν αἰχμαλώτους.

ΧΑΡΗ

χάρης τοὺς ἀπόρρητον
ᾤετο, καὶ πρὸς οὓς ἐ
μόνον τοὺς ἐκ λαλή
σαντας, ἃ μὴ βουλό
σιν οἱ τι μὴ συνιέντ
χάριλλος ὁ βασιλεὺς

ὀλίγους οὕτω
τοὺς χρωμέ
πολλῶν. ὁ
ρον αὐτῷ τ
τέκτανόντευ
πυθόμενον
ἀδαπανῶ
νομένου τιμ
πλους. τὰς
τοὐμφανὲς
δρας εὑρεῖν
χοντας. ὁ
τείαν ἀρίστη
στοι πολιτευ
σεως ἀγωνί
παρὼν δαςέν
σὶν αὐτοῦ μη
μήτε μέτεχ
πείσακτον κ
περισμένος
τὸ πρότερον

ἐπέτυχες, ἡνίκ
βῆν πάλιν. ταῖς γ
τοῖς πράγμασιν ἅμα
ως μομιαθείη.
χαβρίας ἔλεγε κάλλ
στα γινώσκοντας τ
δίκην φεύγων προδ
πιτιμῶντος αὐτῷ τ
μενων εἰς τὸ γυμνάσ
αν ὥραν ἀριστᾷ, τοιγα
σι περὶ ἡμῶν ἀθηνα
ἄσιτον. ἐμὲ δὲ, ἤρι
ἀποκτενοῦσιν. ὁ αὐτ
τερόν ἐστιν ἐλάφων
οντος, ἢ λεόντων ἐλ
χίλων δαμαγήτου λακ
τί χαλεπώτατον, τὸ
σιμον γὰρ εἰς μυθεσία
τὴν ἑαυτῶν δύναμιν
λιτίμας ἄκονας ὁ

φιλοὺς βάσ
λρῶν ἀγαθῶ
χον. ὁ αὐτ
τοῖς κακοῖς, ἀ
τον περὶ τῶ
ὁ αὐτ
γλῶσσης κρατ
κακολογεῖν τ
σθαι, ἐφ' οἷς
δεμί. γυναικῶ
τυχίας τῶν φ
σθαι. γάμο
μὴ κακολογ
τόν. ζημία
σχεδὸν. ἡ μὲν
παντός. ἀτ
ὄντα, πρᾶον
μᾶλλον, ἢ φ
οἰκίας καλῶ
προσέχειν τ

μὴ ἔχθαιρειν. μὴ
δῷ μὴ σπεύδειν.
μανικὸν γάρ. νό
χρῆσθαι. ἐπὶ οὐκ πάρ
χορίκιος ἔφη. τὸ ἐκ φ
τὸ δὲ ἐκ προαιρέσ
ῶν ὄντων κατὰ τὰ
μονι, καὶ συνισταμέ
ρόντων ἀρχόμενος
μες ἄλκιμοι νεανί
ἀνδρῶν ἀμειβόμεν
αἰ δὲ λῆς, αὐγάσδε
ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεθ

ΧΡΥΣΙ

χρύσιππος ἐρωτηθεὶ
πε. διότι ἡ μὲν πον
οῖς ἀπαρέσκει. ἡ δὲ
εἰπόντος αὐτῷ τινο
ρει, εἶπε. μὴ ἔλεγχ
τὸ μέλλειν ποιεῖν. ὁ

ροῦσιν τινὰ
ὥστε ἀπι
πό τινος ὄ
σχολάζειν
φιλοσόφικ
ἀνθοῦς διὰ
φίσματα,
σβύτερον
τὰ τοιαῦτα
ζητεῖν καταμ
πεὶ δὲ θεω
» νήκειν, ἔφη.
» σεται. ταχ
» νῶν. ὁ αὐτ
ραφερόμενο
χρυσίππου μ
φρονηματία
σω τὸν υἱόν,
ναι τινὰ ἐμ
φιλοσόφου.
οἷος πέπνυτ

καὶ ἡ μὴ γὰρ ἦν χρυ

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ἈΠΟΛ

ΣΕΥΣ, ἨΡΩΤΑ ΤΟΙ

εἴ τις ἐστὶν ἐν μεγάροις

δέ ἐστιν ἐν μεγάροι

θήναις. εἴ τι λαλεῖς

χεται; ἅμαξαν δὲ λ

στόματος ἔρχεται

το ἔχεις; κέρατα οὐκ

χεις. ὁ λέγων τῶν ἀμυ

λέγει τοῖς ἀμυήτοις

φαλή. ἐκείνην δ' οὐκ

οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλ

Ψάφωνος ὄρνιθες. ἐπ

τῶν θηρωμένων. ἐν λι

νομα. ἐρασθεὶς εὐδ

δία. οὐ δὲ τῆς περιθε

γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν.

ὀρνίθων πολλοὺς ἐ

θας, μέγας θεὸς ψά

οἱ αὐτοί τ
νοι τῇ φων
ναι τὴν φή
ὀς ὑπὸ ὄρνι
μοι δὲ σὺ φ
ϐιοῖ αὐτ ἐ
δὲ ὁ μὴ τὰ
ϐός. ἠρέμα
ϐάσιν αὐχο
ἐθέλοντας.
ψευδόμενομ
νον ἄτοπον.
θαι ἀνελεύ
σιμ ἄρκς φί
καλεῖτο ἀν
δὲ μελῶν ἡ
τὶ προσέῤῥα
ψευδόπυρα οἱ
ται πρὸς τ
δείξωσιν, ὅτι

τυχῆς ἀγαθῆς παρὰ τοῖς ο
μέγας χαλινός ἐστι
στιμιώτερον. τυχ
δός δ' ἐβεβήκει, ὃν τ
τεῦθεν, ὅτι πνεῦμα
οἰκοῦν τοῦ σώματος.
γε πυθαγόρας, ὅτι ἡ
καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων
τος, ἐν ἐκείνῳ γίνετα
καταληφθῇ γενομένη
το ὅμηρος ἐν τῷ ἐκ
προὔβαλεν. γενναίους
θνήσκοντας, τῇ ψυχῇ
θρηνεῖν τὴν μοῖραν αὐτ
λείπει ἀκμάζοντα καὶ
δοικῦαν μὴ ἐγκαταλ
μένω. ἢ λυπηθήσεται
λω, εἰκὸς ἄχθεσθαι ἀθ
διὰ τοῦτο, καὶ πρὸς ἀ
λῶν ὡς τὰ γενναῖα σ

λιποῦσα θε
θαγόρας. ὅτι
τῖνα καὶ σώμα
ὅθεν καὶ λελ
ξια πράξασ
γι σῶμα ἐᾶ
ὁ περικλῆς συ
μενοι, τὰ αὐ
οὐ τῆ ἀνδρεία
δρὸς φύσιν.
οὖσαν ἰδίαν.
ἀνατίθεται
ἢ δυστυχίαις.

πρίαμ ἐστὶν ἀσ
σμένον οὕτ
μήνης μιᾶς
ἐν τανάγρα
γενόμενος, υ
καὶ προσελθῶν

τῆς φιλοφροσύνης ἀπ
αὐτὸν ὅ, τι ἂν βούλοιτ
σατο παῖδα. λαβόντε
θέντος αὐτοῦ βοὸς βύρ
αὐτοῦ, ᾗ ἐκέλευσαν κ
δέκα μῆνας ἀνελέ
τὸ οὐρίων. οὕτως ὀνομα
θεούς. εἶτα κατ' εὐφη
ωμ. συγκυνηγετοῦν δὲ ἀ
αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθ
ἐκ τῆς γῆς σκορπίον.
ξας κατὰ τὸν ἀστράγαλ
συμπαθήσας αὐτῷ κ
πίου ἀνατέλλοντος, ὁ
ρα εὐφορίωνι.
Ὦ τὰν ἄκουσον ἤν τι σοι
ζῶον ἐπίγονον φύσει.
βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
δωμ' ἀνεύρατο ταυτ
θὴν λαβὼν, πρὸς ἀλ

πάθη, μεθη...
τοὺς γὰρ βασ...
ὡς ὀφελοῦσι...
χότερον αὐτοῦ...
νομ, οὕτω τῆ π...
μικὸν, ἀλκμέ...
τίς, ἴσιφινία...
βη κεκούφικε...
ὁρᾷ. γέρωμ...
ἅπαντα γὰρ τ...
χήματι ἀνοι...
τὸς αὐτοῦ συμ...
καὶ τόδε ἐς θυ...
σι τῶν ἀνθρώπων, κ...
τοῖσι δὲ κακοῖ...
δ' ἡδονῆς ἔχει...
μολεῖν. λαβὼ...
βάνει. ὤδινεν...
λα λείποντ...
πολυτίμηθ' οἷου...
κλῆς, τί μαίνῃ...

ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώρ
πλὴν σκιαῖς ἐοικότε
ναστρεφόμενοι. Ὢ ἱκ
σχεδὸν οὐδέν. τιμόθε
προς ἀριστοφῶντα τ
χοντα λόγον, πλὴν γε
κούσας. οἱ κρὰ γὰρ τὰ
λέγουσιν ἀληθέα τοὺς
νῶν ὄυατ ἐς ἀθανατ
ται τυχεῖν, τῆς ἀθανασ
ται. Ὧν γάρ τις γλίχε
ξάζει. καὶ ταῦτα πᾶσ
τὰ γινώμην. Ἀλλ᾽ ἄρα
ἐστὶν ἀμοῦ. Ἔχοντος τ
οὓς ταυτὸς ἐγγύς. Ἀμὲν
ἂν ἐφεσίους βλέφης, ὀυ
τὰ βαβυλῶνος τείχη
δος, οὐ πυραμίδων π
ψυχὴν σύνοικον δυστυ
μετ᾽ αὐτῶν ἐν ἀρρατῳ φ
φρούριον, ἀφύλακτος ἡ

καὶ ἐς κέφαλ
πῶν μὲν τ
στων. Ὦ πα
ὥρα σε θυ
οὐκ ἔστι λέγο
στα τὸ μικρὸ
δοῖσι τοὺς σ
χρή. τ θεο
σχατον τοῦ δ
θεσθαι τέκ
κεκτημένη
πρέπον.
ος. καὶ σὺ δὸ
τὸ μὲν, τὴ
τῷ δὲ πα
ρεται. τοῖς
περὶ ποιῶν
ρος, οὐ περὶ
παυόμενο
ἔν τε μέσ
ἀλλὰ δίδου

Ὕψιστε πατήρ. ὑἑ,

με. ταῖς τοῦ κορυ

Πέτρου δεήσεσι

κατὰ βαρβάρων

κλόνητον. εἰρηναίο

Excelſiſſime pate

cte, Trinitas u

principis Petri

ni, ſis pręſidio

baros, ac urbi B

turbata, pacata

ἡ τῶν τεσσα

α, β. γ. δ. ε. ζ. η.

Ἅπαντά ἐστι τεσσάρ

ΑΚΑΔΗΜ
0070000